

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΧΟΥ ΤΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τελευτή σου εἰς φῶς ἔθνων
Τὸ εἶναι σου εἰς σωτηρίαν ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς.
(ᾠραζὶ 17:47)

Ἰδρυτής
«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. π. ΧΑΡΙΠΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2016-2019»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματέυς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ἄνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

π. Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Πολύδ. Σταυρόπουλος
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καί Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ

Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καί ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνση τοῦ Συλλόγου

Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737

ἢ νά κατατίθενται στοὺς λογαριασμούς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς **Ἐθνικῆς Τραπεζῆς**

IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς **Τραπεζῆς Πειραιῶς-ΑΤΕ Bank**

IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς **ALPHA Bank**

IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXXX

Στὴν περίπτωσηι αὐτῆ οι δωρητές νά μᾶς

ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου
καταθέσεως πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

2η-3η Τριμηνία 2017, Τεύχος 153-154

Ἐκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

1. «Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τῷ φῶς, δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», ἐκφωνεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος καί ἀνάπτει τήν θρυαλίδα τῶν κανδυλιῶν.

Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ ποῦ ἄναψε στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, θά φωτίζη ὅλους τοὺς συνεργάτες τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου καί θά μεταδίδεται στά ἔθνη, γιά νά φωτίζη τοὺς καθημένους ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου.

2. Οι ἱερόπαιδες τοῦ Ἱ.Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στή Σεούλ ποῦ ἔλαβαν μέρος στίς ἱεροτελεσιές τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Κοριτσάκια, ὡς μυροφόρες, ψάλλουν μέ γλυκύτατες φωνές τά Ἐγκώμια τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καί εὐφραίνονται τοὺς πιστοὺς σέ πνευματικῶς ἀναβαθμούς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

- ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» 3-7
- «Καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας...» (Ματθ. 28,20) 8-10
Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλοχίου
- ΣΤΟ ΚΑΣΑΪ ΤΟΥ ΚΟΝΓΚΟ 11
- ΣΤΗΝ GOALA ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ ΤΣΑΝΤ. ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ... 12-13
† Σεβ. Μητροπολίτου Καμερούν κ.Γρηγορίου
- ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΖΑΜΠΙΑ! 14
- ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗΣ ΤΙΜΗΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟ ΑΔ. ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΥ 15-17
- «Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΕΘΝΗ» 18-22
Νικολάου Σίμου
- ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ. 23-24
Ἀθανασίας Δημ. Κοντογιαννακοπούλου
- ΕΚΔΗΜΙΑ π. ΠΑΥΛΟΥ ΚΩΝΩΝ 25
Ἀθανασίας Δημ. Κοντογιαννακοπούλου
- ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΥΓΟΪΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ 1935-2017 ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» 26-28
ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ Η ΑΝΤΩΝΙΑ ΠΑΝΤ. ΑΓΓΕΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Δημητρίου Τσερεγκούνη
- ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ 29-31

Ο έγκαινισσθείς Ίερός Ναός του Αγίου Ανδρέου δίπλα στο κτήριο, όπου στεγάζονται τὰ γραφεία του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

Ήγκαινία Ήεροϋ Ναοϋ του «Πρωτοκλήτου» 25 Ήουνίου 2017

Χτύπησαν οι γλυκόχες καμπάνες.

Με έκκλησιαστική τάξη και λαμπρότητα έτελέσθησαν την Κυριακή 25.6.2017 τὰ Ήγκαινία του Ήεροϋ Ναοϋ του Άποστόλου Άνδρέου του Συλλόγου Ήρθοδόξου Ήραποστολής Πατρών «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» επί τής οδοϋ Μιαούλη 68-70.

Οι Άκολουθίες

Τήν παραμονή 24.6.2017 έγινε ή κατάθεση τών Ήερών Λειψάνων στην Άγία Τράπεζα από τον Πρωτοσύγκελλο τής Ήεράς Μητροπόλεως Πατρών Αρχιμ. π. Άρτέμιο Άργυρόπουλο, παρουσία κλήρου και λαοϋ.

Άνήμερα 25-6-2017 έτελέσθησαν τὰ Ήγκαινία και ή πρώτη Άρχιερατική Θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου, συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Ήπισκόπου Κερνίσης κ.Χρυσάνθου και πλειάδος Ήερέων και Διακόνων τής Ήεράς Μητροπόλεως μας. Ή συμμετοχή τών πιστών υπήρξε άθροα.

Άνθρωποι κάθε ηλικίας είχαν κατακλείσει τον Ήερό Ναό, τήν παρακείμενη μεγάλη αίθουσα και τούς άλλους περίξ χώρους.

Συγκινητική ήταν ή προσέλευσι ανθρώπων, παιδιών γνωρίμων του π.Χαρίτωνος, μαθητών του και άλλων. Άρκετοι παρά τὸ βάρος τών προβλημάτων τής υγείας τους, λόγω τής ηλικίας, είχαν προσέλθει και με έντονα τὰ δείγματα έσωτερικής άγαλ-

λιάσεως προσήχοντο και παρακαλοϋσαν τον Θεό για τήν Ήρθόδοξο Ήραποστολή στα Ήθνη.

Στήν ιερά τελετή και στην Θεία Λειτουργία παρέστησαν: οι Βουλευτές, κ. Νικόλαος Νικολόπουλος, κ. Άνδρέας Κατσανιώτης, κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου, ὁ πρ. Ήπουργός κ. Γεώργιος Μαυραγάνης, ὁ πρώην βουλευτής κ.Άνδρέας Τριανταφυλλόπουλος, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι κ. Βίβιαν Σαμούρη, κ.Ήλίας Γκοτσόπουλος, κ.Πέτρος Ρηγάτος, εκπρόσωποι Άρχών και Φορέων.

Οι γλυκόχες καμπάνες

Κατά τήν Λιτανεία τών Ήερών Λειψάνων περίξ του Ήεροϋ Ναοϋ από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών, τον ιερό Κλήρο και τον πιστό Λαό, οι καμπάνες ήχοϋσαν χαρμόсуна και κάτι θυμίζαν ... κάτι να έρχεται από τήν αιωνιότητα ... κάποιιοι είπαν: «Οι καμπάνες του π.Χαρίτωνος...».

Ο σεβάσμιος Ήραπόστολος Αρχιμανδρίτης π.Χαρίτων Πνευματικός (1908-1998), ὁ ιδρυτής του Ήραποστολικού Συλλόγου, στην πολύκαρπη έκκλησιαστική του διακονία τόνιζε και συνέδεε τις λέξεις: Καμπάνες-Ήρθοδοξία!

Τὰ τελευταία λόγια του: «Χτυπάτε τις καμπάνες τής Ήρθοδοξίας σε ὄλη τήν Άφρική» έπαληθεύονται. Οι καμπάνες τής Ήρθοδοξίας αύξάνουν στην Άφρική.

Ανάγνωση εὐχῶν τῶν Ἐγκαινίων.

Περιφορά τῶν Ἁγίων Λειψάνων γύρω ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναό.

Εἴσοδος εἰς τὸν Ἱ. Ναό μετὰ τὸ: «ἄρατε πύλας.. καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.»

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος καταθέτει τὰ Ἱερά Λείψανα ἐπὶ τῆς ὀπῆς τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὅπου ἔχουν τοποθετηθεῖ τὰ ὀνόματα εὐεργετῶν, δωρητῶν τοῦ Συλλόγου καὶ συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» μετὰ τῶν οἰκειῶν αὐτῶν.

Όμιλία του Σεβασμιωτάτου κ. Χρυσοστόμου

Ο Σεβασμιώτατος στην έμπνευσμένη όμιλία του ανέλυσε την σημασία των Έγκαινίων για την ζωή της Έκκλησίας. Αναφέρθηκε στον άειμνηστο Ίεροκήρυκα των Πατρών και Ίεραπόστολο, π. Χαρίτωνα Πνευματικάκι, ο οποίος άφησε την τελευταία του πνοή στην Άφρική εύαγγελιζόμενος την ειρήνη και τὰ άγαθά του Θεού και στην μεγάλη ιεραποστολική προσπάθεια που καταβάλλεται από τον έν Πάτριαι Σύλλογο Όρθοδόξου Ίεραποστολής «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ», την προεδρία του όποιο έχει ο έκλεκτός άδελφός κ. Νικόλαος Σίμος συνεργαζόμενος μετά των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και όλων των μελών του έν λόγω Ίεραποστολικού Συλλόγου.

Επήνεσε τὸ έργο του Συλλόγου, τὸ όποιο γίνεται με την εύλογία του οικείου Μητροπολίτου, εύχαρίστησε για την συνεργασία με την τοπική Έκκλησία και άνεφέρθη με έπαινετικά λόγια σε όλους τούς Πατρινοί, αλλά και στους άλλους άδελφούς, οί όποιοί βοηθούν στο έργο τής Όρθοδόξου Ίεραποστολής.

Αναμνηστική πλάκα

Στὸ τέλος τής θείας Λειτουργίας έγιναν τὰ άποκαλυπτήρια αναμνηστικής πλάκας από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών, που είναι τοποθετημένη στην είσοδο του Ίεροῦ Ναοῦ.

Εύχαριστίες του Προέδρου

Μετά την Θεία Λειτουργία παρετέθη μικρά δεξίωσις στην αίθουσα του Συλλόγου, όπου ο κ. Νικόλαος Σίμος εξέφρασε εύχαριστίες και εύγνωμοσύνη προς όλους όσοι συνετέλεσαν στην άνοικοδόμησι του Ί. Ναοῦ, και ιδιαίτερα στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσόστομο που δέν φείδεται χρόνου και εκδηλώνει παντοιοτρόπως την συμπάραστασί του στις έπιτελούμενες ιεραποστολικές προσπάθειες, καθώς και τον Θεοφιλέστατο Έπίσκοπο Κερνίτης κ. Χρύσανθο, τούς τοπικούς Άρχοντας και όλους όσοι παρευρέθησαν στα Έγκαίνια του Ίεροῦ Ναοῦ.

Ένθύμιο

Στὸ έκκλησίασμα προσεφέρθη ως ένθύμιο έντυπο πλαστικοποιημένο. Στην εμπροσθεν όπι φέρει εικόνα του Άγίου Άνδρέου, όπως εύρίσκεται στο προσκυνητάρι του Ί.Ναοῦ, ή όποία είναι αντίγραφο ιστορικής εικόνας του Άγίου από την μεγαλόνησο Κύπρο. Στὸ όπισθεν μέρος φωτογραφία δείχνει την έξωτερική όπι του περικαλλοῦς Ί.Ναοῦ με τὸ έξής κείμενο: **«Τούτον τὸν οἶκον ὁ Πατήρ ὠκοδόμησε· τούτον τὸν οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τούτον τὸν οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Άγιον ἀνεκαίτισε. Τὸ φωτίζον και στηρίζον και ἀγιάζον τὰς**

Οί βυζαντινές τοιχογραφίες στην κόγχη του Ίεροῦ, έργα του άγιογράφου κ. Σταύρου Φύσκιλη είναι δωρεά μελών του Συλλόγου μας.

ψυχὰς ἡμῶν. Τριάς Αγία δόξα σου».

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ του Ίεραποστολικού Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» υπό του Σεβ.Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, τῆ 25ῆ Ιουνίου 2017.

Ἡ άνοικοδόμησι του Ί. Ναοῦ

Ἡ άνάγκη άνοικοδομήσεως Ί. Ναοῦ προέκυψε, διότι τὸ ὑπάρχον κατανυκτικὸ Ναῦδριο στοῦ ὑπερώον του ιδιόκτητου οικήματος δέν έκάλυπτε τίς ὑπάρχουσες άνάγκες. Έπιπλέον τὸ νεοκλασσικὸ κτήριο του 1900 ἦταν παλαιό και δέν παρείχε τὰ έπιβαλλόμενα από τούς κανονισμούς μέτρα άσφαλείας.

Με την προτροπή του μακαριστου Μητροπολίτου Πατρών Νικοδήμου κατατέθηκε ὁ θεμέλιος λίθος στις 14 Ιουλίου 2003 από τὸν ἴδιο στον παρακειμε-

νο ακάλυπτο χώρο.

Ο άειμνηστος π. Χαρίτων κατά την επίσκεψή του στην Πάτρα τό έτος 1988 διαπιστώνοντας την αναγκαιότητα νά οικοδομηθῆ ὁ Νέος Ί. Ναός εὐλόγησε τόν τόπο καί εὐχήθηκε γρήγορα νά ἀρχίσουν οἱ ἐργασίες.

Τό ἐγχείρημα τῆς ἐνάρξεως τῶν οἰκοδομικῶν δραστηριοτήτων δέν ἦταν εὐκόλο, καθ' ὅτι οἱ προτεραιότητες καί στόχοι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπέβλεπαν πρωτίστως στίς ἀνεγέρσεις Ἱερῶν Ναῶν, Σχολείων, Ἱατρείων, τήν λειτουργία μαθητικῶν συσσιτίων, κοινωφελῶν φιλανθρωπικῶν ἔργων καί ἰδρυμάτων στίς χώρες τῆς διαδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Πίστewς.

Μέ εἰδικές ὁμως δωρεές πρὸς τό σκοπό αὐτό τό ἔργο ἀρχισε σιγά-σιγά. Σημαντική ἦταν ἡ συμβολή, γιά τήν σωστή καί ἐπιτυχή ἐκτέλεσι τῶν ἐργασιῶν, τοῦ μηχανικοῦ καί ἐργολάβου κ. Εὐθυμίου Τσαπάρρα, ὁ ὁποῖος ἔλυσε πολλά τεχνικά προβλήματα μέ ὅλα τά ἐπίλεκτα συνεργεία, πού κατέβαλαν συντονισμένες καί ἀποδοτικές προσπάθειες.

Ὁ Θεός εὐλόγησε καί μετὰ ἀπό 17 χρόνια εὐρι-

σκόμεθα στήν εὐφρόσυνη καί λαμπρά ἡμέρα τῶν Ἑγκαινίων.

Ὁ Νέος Ναός τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου στόν ὁμώνυμο Σύλλογο «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟ» τώρα εἶναι πραγματικότητα.

Τά μέλη, οἱ συνεργάτες καί οἱ φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς θά ἐμπνέωνται, θά ἐνισχύωνται καί θά ἐντείνουν ὅλες τίς φιλότιμες προσπάθειές τους, γιάτι θά πηγάζουν καί θά ἐκπέμπωνται ἀπό τόν Ἱερό Ναό, πού θά ἐπιστεγάζη τό ὅλον Ἱεραποστολικό ἔργο.

Παρακαλοῦμε δεόμενοι ὁ νέος περικαλλῆς Ἱερός Ναός μέ τήν λειτουργία του εἰς τοὺς αἰῶνες νά ἀποπνήθῃ τήν αὐρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «ὡς δρόσον ἐξ οὐρανοῦ» ἐκπληρῶν τήν ἀκρίβεια τῶν λόγων τοῦ ὕμνου τῶν Ἑγκαινίων.

«Ὁὐ ψάμμω, ἀλλά Χριστῷ θεμέλιον ἔχουσα ἢ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ καί διαδήματι τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται».

Δημήτριος Τσερεγκούνης

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος γράφει τό μονόγραμμα τοῦ Χριστοῦ στήν κόγχη τοῦ Ἱεροῦ.

Ὁ Πρωτοσύγκελος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀρχιμ. π. Ἀρτέμιος Ἀργυρόπουλος φέρεי τά Ἁγία Λείψανα στον Ἑσπερινό τῆς παραμονῆς τῶν Ἑγκαινίων.

«Φῶς ἰλαρόν Ἁγίας δόξης...» ψάλλουν κλῆρος καί λαός στόν Ἑσπερινό.

Ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀπλώνονται τὰ ἀντιμήνια καί τίθεται ἐπ' αὐτῶν τό ἱερόν Εὐαγγέλιον.

Τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀναμνηστικῆς πλάκας ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρῶν, κ. Χρυσόστομο.

Ἄνθρωποι κάθε ἡλικίας εἶχαν κατακλείσει τόν Ἱερό Ναό, τήν παρακείμενη μεγάλη αἴθουσα καί τοὺς ἄλλους πέριξ χώρους.

«Καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας...» (Ματθ. 28,20)

Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Ζηλανδίας κ. Αμφιλοχίου

Μετά τίς θαυμαστές ἐπεμβάσεις τοῦ Κυρίου στήν Ἱεραποστολική προσπάθεια τῆς Τόγκας, μέ τό κτίσιμο τοῦ παρεκκλησίου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, τῆς οἰκίας τῶν Ἱεραποστόλων καί τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, πού τελειώνει σύντομα, ἦλθε καί ἡ σειρά τῆς Σαμόας.

Ὡραίο νησί-κράτος, λουσμένο στό πράσινο καί στολισμένο μέ τά χαμόγελα τῶν εὐγενῶν καί φιλόξενων κατοίκων του. Στήν προηγούμενη ἐπίσκεψί μας γνωριστήκαμε μέ τόν καλοκάγαθο πάστορα Πέπε. Στήν τωρινή μας συνάντησι τόν εἶδαμε λυπημένο καί ἀνήμπορο νά περπατήσει ἀπό ἄγνωστη ἀρρώστεια στό πόδι του. Ἔτσι ὅλα ὅσα εἶχαμε σχεδιάσει καί προγραμματίσει γιά τό ξεκίνημα τῆς Ὁρθοδοξίας ἔπεφταν στό κενό. Ὅμως ἐπάνω ἀπό τόν Πέπε καί ἀπό κάθε ἀνθρώπινο παράγοντα εἶναι ὁ Κύριός μας πού ἐξαπέστειλε τούς Ἀποστόλους του καί ἐξαποστέλλει καί ἐμᾶς τούς ταπεινούς στό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου του λέγοντας: **«Καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας...»**. Νά εἶστε βέβαιοι ὅτι θά εἶμαι κοντά σας σέ κάθε σας ἀνάγκη καί δυσκολία για πάντα.

Σταυρώσαμε τό πόδι τοῦ Πέπε μέ τό τεμάχιο τοῦ τιμίου ξύλου, πού ἔχει ὁ ἀγιορείτης ἀδελφός Σάββας, μέ τό λείψανο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρνάβα καί τίς εἰκόνες τῆς Θεοτόκου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί ἄλλων ἁγίων, λέγοντας τά τροπάρια τους. Τήν ἄλλη ἡμέρα ξανάρθε ὁ Πέπε λέγοντάς μας ὅτι δέν πονεῖ πιά καί κατέβαινε τά σκαλοπάτια τῆς αὐλῆς τρέχοντας. Εἶχε γίνει θαῦμα πού τόν ἐντυπωσίασε καί τόν ἔφερε πιό κοντά στήν ἀληθινή πίστι, τήν ὀρθόδοξο. Αὐτή ἦταν ἡ πρώτη ἐπέμβασι τοῦ Ἀναστάτος Σωτήρα μας σά Ἱεραποστολικά δρώμενα τῆς Σαμόας.

Αὐτό μᾶς ἔδωσε πίστι καί θάρρος νά ἀνενίσουμε καί στόν ἄγνωστο ὀρίζοντα τῆς ἐξευρέσεως τοῦ οἰκοπέδου γιά κτίσιμο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου.

Εἶπαμε νά ἀλλάξουμε ξενοδοχείο γιά νά εἶμαστε πιό κοντά στή θάλασσα γιά λόγους εὐεξίας καί ὑγείας. Ἐκεῖ γνωριστήκαμε μέ ἕνα ἀνδρόγυνο ἀπό τήν Αὐστραλία, Σαμουέζος ὁ σύζυγος καί Ἑλληνίδα ἀπό μητέρα ἢ γυναίκα του. Τούς ἐμπιστευθήκαμε τό πρόβλημά μας, ὅτι δηλαδή δέν εἶχαμε οἰκόπεδο γιά κτίσιμο τῆς ἐκκλησίας. Ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί καί πιστοί καί ἐνάρετοι ἄνθρωποι μᾶς εἶπαν: Ὅσα χρήματα κερδίσαμε γιά εἴκοσι χρόνια τά εἶχαμε γιά νά ἀγοράσουμε ἕνα οἰκόπεδο καί νά κτίσουμε, ὅποτε μπορέσουμε ἕνα σπίτι. Τώρα ὁμως μόλις ἀγοράσουμε τό οἰκόπεδο θά σᾶς τό προσφέρουμε ὑπό μορφήν δανείου νά κτισθῇ ἡ ἐκκλησία καί νά ἔχουμε καί ἐμεῖς ὡς ὀρθόδοξοι τήν ἐκκλησία μας. Ἔβαλαν δικηγόρο νά μιλήσῃ μέ τόν ἰδιοκτήτη, ὁ ὁποῖος τούς παραχωρεῖ τό οἰκόπεδο ἔναντι ἑκατόν εἴκοσι χιλιάδων δολλαρίων Σαμόας, ποσό πού ἦταν ἀδύνατον γιά μᾶς νά τό προσεγγίσουμε. Ἔτσι μέ τά χρήματα πού ἔχουμε, γύρω στίς πενήντα χιλιάδες, ἐλπίζουμε ὅτι θά μπορέσουμε νά κτίσουμε τήν ἐκκλησία.

Αὐτή εἶναι ἡ δεύτερη ὀλοφάνερη ἐπέμβασι τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά σωθοῦν καί νά γίνουν ποιμνιο τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς ἐκκλησίας Του.

Νά εἶναι δοξασμένο τό Ὄνομά Του καί τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Του Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου που εἶναι πάντα κοντά μας, ὅπως τό κατάλαβα καί τή φορά αὐτή, πού τό πρῶτο βράδυ πού ἤλθαμε στήν Σαμόα βρέθηκα στόν ὕπνο μου στή Πάτμο κοντά στό Γέροντα Ἀμφιλόχιο, πού ἰδιαίτερα ἀγαποῦσε τόν Ἁγαπημένο Μαθητή τοῦ Κυρίου.

Ἐχει πίκρες καί στενοχώρειες ἡ Ἱεραποστολή, ἀλλά ἔχει καί τέτοιες εὐλογίες καί χαρές πού μόνο οὐράνιες μποροῦν νά χαρακτηριστοῦν. Καί εἶναι αὐτές πού δίνουν τό κουράγιο στοὺς Ἱεραποστόλους νά ἐπιμένουν καί νά νικοῦν μέ τή βοήθεια τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Σωτηρίας καί Νικητῆ τοῦ θανάτου, Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στόν ὁποῖον ἀνήκει ἡ δόξα, ἡ τιμή καί ἡ προσκύνησι σέ ὅλους τούς αἰῶνες. Ἀμήν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλόχιος ἱεουργεῖ μέ τούς συνεργάτες του. Μέ τά χαρίσματα πού τόν διακρίνουν προσεγγίζει τούς προσερχομένους στήν Ἐκκλησία καί τούς ἐλκύει στήν Ὁρθόδοξο Πίστι.

**Ὁ ἱ. Ναός τῆς Ἁγίας Τριάδος στά νησιά Φίτζι
γιά τήν οἰκοδόμησι τοῦ ὁποίου συνέδραμε καί
ὁ Σύλλογος «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».**

Ὕμνος τῆς Ὁρθοδοξίας

***Ὁρθοδοξία, πίστις ἁγία,
πίστις ἀληθῆς τοῦ Χριστοῦ μας.***

***Ὁρθοδοξία, ἐλπίς γλυκεῖα
Ἐλπίς μοναδική τοῦ καιροῦ μας.***

***Ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ «πορευθέντες»
Φίλοι μαθηταί τοῦ Χριστοῦ μας
εἰς πᾶσαν χώραν τρέξατε πάντες
εἶναι, εἶναι ἐπιταγή τοῦ καιροῦ μας.***

***Σᾶς ἀναμένουν φυλαί καί γλῶσσαι
μέ ἀγάπην, χαράν, προσδοκίαν
πορευθέντες παντοῦ μεταδώστε
Χριστόν καί Ὁρθοδοξίαν***

Πρὶν σαράντα τέσσερα χρόνια διακονοῦσα ταπεινά μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ τήν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή στό Ζαΐρ, σημερινό Κονγκό τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Ἐνα πρόσωπο τοῦ κλιμακίου μας τραγουδοῦσε μέ τά παιδιά τοῦ κατηχητικοῦ κύκλου κάποια χριστιανικά τραγούδια προερχόμενα ἀπό τό χώρο τῶν ρωμαιοκαθολικῶν. Δέν εἶναι, εἶπα, σωστό ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι νά λέμε αὐτά τά τραγούδια. Ζήτησα τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί συνέθεσα αὐτόν τόν ὕμνον πού εἶναι σύντομος ἄλλα ἔχει βαθειά νοήματα.

Στήν πρώτη στροφή ἀναφέρεται ἡ λέξι Ὁρθοδοξία πού περιέχει τήν ἀληθινή πίστι πού μᾶς παρέδωσε ὁ Χριστός διά τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν ἁγίων Πατέρων καί τήν ὁποία ὡς Ἱεραπόστο-

λοι καλούμεθα νά διδάξουμε καί νά μεταδώσουμε σέ ἐκείνους πού τήν ἀγνοοῦν. Εἶναι ἡ ἀληθινή πίστι πού στερεώθηκε μέ τίς οἰκουμενικές καί τοπικές συνόδους καί τά συγγράμματα τῶν ἁγίων Πατέρων. Εἶναι ἡ γλυκεῖα καί μοναδική ἐλπίδα στούς δύσκολους καιρούς πού περνάει ἡ ἀνθρωπότητα. Ὁ Χριστός εἶπε στούς Ἀποστόλους του καί τό λέγει καί σέ ἐμᾶς πού ἀκολουθοῦμε τά βήματά τους, νά πορευθοῦμε σέ ὅλα τά ἔθνη καί νά καλέσωμε στό βάπτισμα τῆς Ὁρθοδοξίας ὅσους θά πιστέψουν.

Μία ματιά στόν κόσμο μᾶς πείθει ὅτι οἱ χώρες εἶναι λευκές καί ἔτοιμες γιά θερισμό. Πολλοί πού ἀπό ἀγνοία ἀκολούθησαν τόν δρόμον τῶν αἰρέσεων, μόλις γνωρίσουν τήν Ὁρθοδοξία σαγηνεύονται καί χωρίς δυσκολία ἔρχονται γιά νά λάβουν τό ἀληθινό βάπτισμα. «Γιατί ἦλθατε τόσο ἀργά;» μᾶς λένε. Καί τοῦς ἀπαντοῦμε ὅτι ὁ τουρκικός ζυγός ἦταν τόσο βαρῦς πού τό μόνο πού μπορούσαμε νά κάνουμε γιά τετρακόσια χρόνια ἦταν νά ἀγωνιστοῦμε νά ἀποφύγουμε τόν ἐξισλαμισμό καί νά σταθοῦμε στά πόδια μας ὡς ὀρθόδοξοι.

Μέ ἀληθινή ἀγάπη καί χαρά πιστεύοντας ὅτι στήν Ὁρθοδοξία θά βροῦν τόν ἀληθινό παράδεισο σᾶς περιμένουν, φίλοι μαθητές τοῦ Χριστοῦ μας, φυλές καί γλῶσσες, λευκοί καί μαύροι, κίτρινοι καί ἐρυθρόδερμοι. Ὅλοι εἶναι παιδιά τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί δικαιούνται νά τύχουν τῆς ἐν Χριστῷ Σωτηρίας. Πορευθέντες λοιπόν μεταδώσατε σέ ὅλους, ὅσοι τό ἐπιθυμοῦν, τόν Χριστό καί τήν Ὁρθοδοξία. Ἀμήν.

Σαμόα Φεβρουάριος 2017

Στό Κασάϊ του Κονγκό

*Στήν έπαρχία του Κασάϊ ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πε-
νταπόλεως κ. Ιγνάτιος, μέ όρμητήριο τό ιεραποστολικό κέντρο
τής Κανάνγκα, παρά τό προκεχωρημένο τής ηλικίας του, άκού-
ραστος άγωνίζεται γιά τήν οίκοδομή όχι μόνον Ίερών Ναών,
άλλά καί έμψύχων κατοικητηρίων του Αγίου Πνεύματος.*

ΣΤΗΝ GOALA ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ ΤΣΑΝΤ. ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ...

Σεβ. Μητροπολίτου Καμερούν κ. Γρηγορίου

Πριν τρία χρόνια ό π. Ευστάθιος, ένας εύλαβης κληρικός από τὸ Νότιο Τσάντ, ἐπικοινωνήσε μαζί μου τηλεφωνικῶς καὶ μεταξύ τῶν ἄλλων μοῦ εἶπε: «Σεβασμιώτατε, ὑπάρχει μιὰ Ὁρθόδοξος Κοινότητα στὰ σύνορα Καμερούν-Τσάντ στὸ χωριὸ Goala, εἶναι μιὰ ζωντανὴ κοινότητα μὲ ζῆλο. Ἔχουν φτιάξει μιὰ χορτοκαλύβα γιὰ ἐκκλησία πρὸς τιμὴν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου καὶ ἐκεῖ μαζεύονται καὶ προσεύχονται. Τελευταῖα ἔκαναν ἕνα κοινὸ ταμεῖο καὶ σιγά-σιγά μάζεψαν κάποια χρήματα γιὰ τὰ πρώτα ὑλικά. Σκέπτονται νὰ χτίσουν μιὰ ἐκκλησία... Ἄν ἔχω τὴν σύμφωνο γνώμη σας καὶ τὴν εὐλογία σας, νὰ πᾶμε μὲ τὸν π. Εἰρηναῖο νὰ βάλουμε τὸν θεμέλιο λίθο...».

Μὲ παραξένεψε πολὺ αὐτὸ ποὺ ἄκουσα, διότι πάντα στὴν πρακτικὴ πολλῶν χρόνων οἱ ἐντόπιοι συνήθως ἔκαναν τὴν δωρεὰ κάποιου οἰκοπέδου γιὰ νὰ χτιστῆ μιὰ ἐκκλησία, ἕνα σχολεῖο κ.λ.π. Καὶ βέβαια ἡ Ἐπισκοπὴ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ πρέπει νὰ εἶναι διὰ βίου ὑπόχρεος στὴν οἰκογένεια τῶν «δωρητῶν», οἱ ὅποιοι σὲ κάθε δύσκολη περίστασι τους φροντίζουν νὰ τὸ θυμίζουν καὶ νὰ ζητοῦν συνεχῶς χάρες καὶ κάλυψη διαφόρων ἐξόδων...

Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἄκουγα ὅτι μιὰ Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα εἶχε διάθεσι νὰ συμβάλλῃ καὶ νὰ ξεκινήσῃ τὸ κτίσιμο μιᾶς ἐκκλησίας! Συμφώνησα μὲ τὴν πρότασι καὶ ἀνέμενα τὴν ἐξέλιξι...

Μετὰ μερικὲς ἡμέρες ἔλαβα ἕνα γράμμα εὐχαριστίας ἀπὸ τὴν συγκεκριμένη Κοινότητα καὶ κάποιες φωτογραφίες ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τοῦ Θεμελίου λίθου.

Πέρασαν δύο χρόνια ἀρκετὰ δύσκολα λόγω τῆς αἱματηρῆς δράσεως τῆς γνωστῆς τρομοκρατικῆς ὁμάδος στὰ σύνορα Καμερούν-Νιγηρίας ποὺ στοίχισε καὶ στοίχιζει τὶς ζωὲς πολλῶν ἀθῶων καὶ ἔσπειρε τὸν τρόμο στὰ χωριά τῆς ἐρήμου τοῦ Β. Καμερούν ἀναγκάζοντας ἕναν τεράστιο ὄγκο πληθυσμοῦ (κατ' ἄλλους 35.000, κατ' ἄλλους ἄνω τῶν 50.000) νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ πατρογονικά καὶ νὰ μετακινηθῆ νοτιότερα μὲ ὅσα ἀκόλουθα συνεπάγονται τοῦ ξεριζωμοῦ καὶ τῆς μεταφυτεύσεως σὲ ἄλλο ἔδαφος γιὰ τοὺς μετανάστες-πρόσφυγες... Γιὰ τοὺς ξένους ὑπῆρχε ἀπαγορευτικὸ γιὰ ἐπισκέψεις στὴν περιοχὴ...

Κάποια ἄλλη στιγμὴ ἔλαβα ἕνα γράμμα μὲ μιὰ

ἀναφορὰ ἀπὸ τὸν π. Εὐστάθιο μαζί μὲ κάποιες φωτογραφίες, μεταξύ αὐτῶν καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα τῆς Goala. Εἶχαν περιτοιχίσει τὴν χορτοκαλύβα καὶ εἶχαν ὀρθώσει τοὺς τοίχους μέχρι τὴν μέση μὲ ψημένα χειροποίητα τοῦβλα καὶ τσιμέντο σὲ ἀντίθεσι μὲ τὰ «ψημένα»-στεγνωμένα στὸν ἥλιο τοῦβλα καὶ τὴν ἄργιλο ποὺ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν κατοικίων τους, (Μπουκαρού). Ἐκπληξί γιὰ μένα... Κάτι ἄλλο συμβαίνει ἐδῶ, κάποιος ἄλλος ἄνεμος φυσᾷ...

Ἐφέτος μετὰ τὸ Πάσχα, μιᾶς καὶ εἶχαμε διαβιβαιώσεις ὅτι τὰ πράγματα εἶχαν ἡσυχάσει, ὀργανώσαμε μιὰ ἐπίσκεψι στὶς Κοινότητες τοῦ Β. Καμερούν...

Ξεκινήσαμε ὀδικῶς καὶ φτάσαμε μετὰ ἀπὸ ἕνα μακρὸ κοπιαστικὸ ταξίδι μέσα σὲ μιὰν ἀφόρητη ζέστη... Συναντήσαμε μὲ τοὺς κληρικοὺς τοὺς κατηχητές, βαπτίσεις κατηχομένων, ἐπισκέψεις σὲ Ἐκκλησιαστικὲς Κοινότητες... Μεταξὺ αὐτῶν προγραμματίσαμε καὶ μιὰ ἐπίσκεψι στὴν Κοινότητα τῆς Goala...

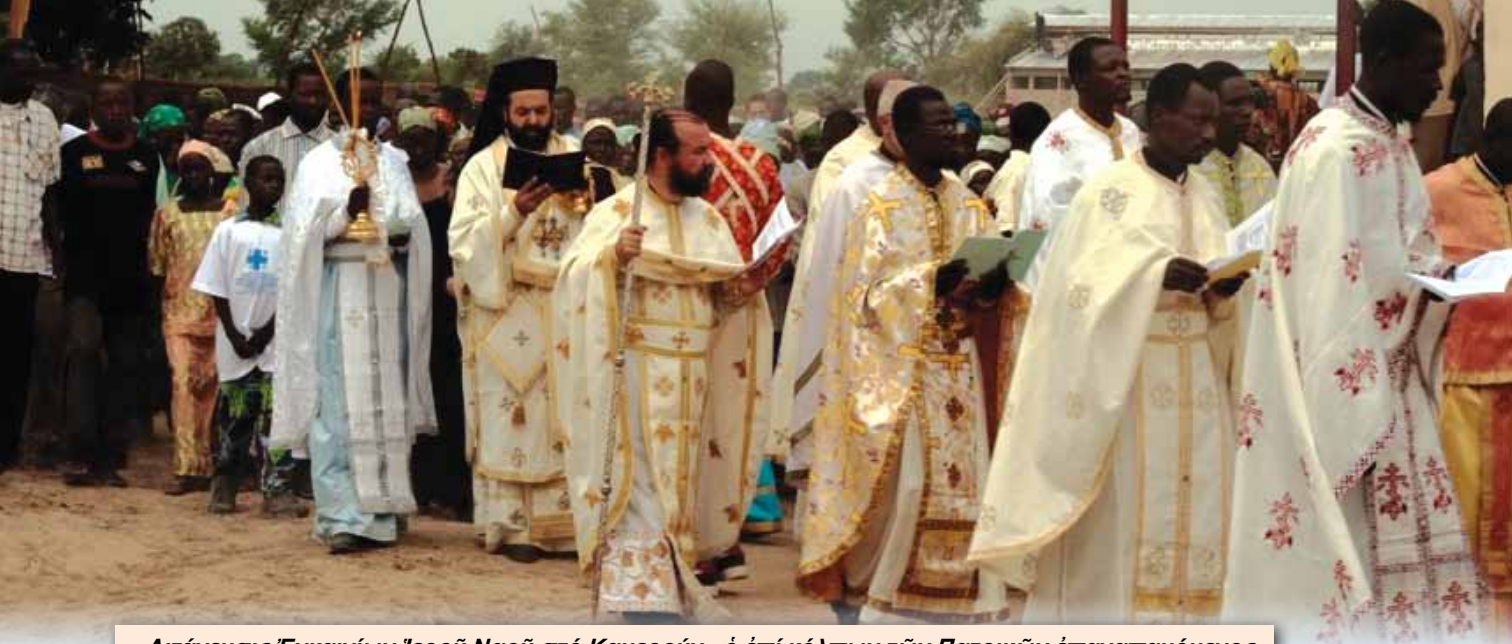
Ἀφοῦ πήραμε τὶς σχετικὲς ἄδειες ἀπὸ ὅλες τὶς Ἀρχές (διότι θὰ περνούσαμε στὴν δικαιοδοσία τοῦ Τσάντ), περάσαμε τὰ σύνορα καὶ διασχίζοντας ἕναν ἀπαράκλητο τόπο φτάσαμε στὸ χωριὸ Goala καὶ στὸ χῶρο τῆς ὑπὸ ἀνέγερσι Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Μάρκου...

Ὁ κόσμος μᾶς ὑπέδεχθη μὲ ἐνθουσιασμό καὶ χειροκροτήματα... Φορέσαμε τὰ ἄμφια, ἐτοιμάσαμε τὴν προσκομιδὴ καὶ ξεκινήσαμε τὴν Θεία Λειτουργία... Γιὰ νὰ προφυλάξουν τὸ μέρος τοῦ «ιεροῦ», τὸ ὁποῖο ἦταν ἀκάλυπτο, ἄπλωσαν μιὰ πλαστικὴ τέντα ποὺ μᾶλλον αὖξανε τὴν ὑπάρχουσα ἀφόρητη ζέστη...!!!

Διαβάσαμε τὸ Εὐαγγέλιο: *«ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ», (Ιω. 6, 54).*

«Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν Λόγον τοῦ Κυρίου μας μαζευτήκαμε σήμερα ἐδῶ καὶ αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν Λόγον ὑπηρετεῖ ἡ Ἐκκλησία... Αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν Λόγον σᾶς φέρνουμε καὶ αὐτὸν τὸν Λόγον ὑπηρετοῦμε ... Αὐτὸς ὁ Λόγος μᾶς ἔφερε ἔως ἐδῶ ... Κοντὰ σας...».

Προχωρήσαμε τὴν Θεία Λειτουργία, οἱ πιστοὶ

**Λιτάνευσις Ἐγκαίνιων Ἱεροῦ Ναοῦ στό Καμερούν «ὁ ἐπί κόλπων τῶν Πατρικῶν ἐπαναπαύομενος
Λόγε, τό Πνεῦμα σου τό Ἅγιον κατέπεμψον, ἐν τῷ Ναῷ, εἰς τό ὄνομά σου ἀνεγηγεμένῳ.»**

ἦλθαν καί κοινώνησαν... Τελειώσαμε ...

Κάτω ἀπό ἕνα δένδρο πού ἡ σκιά του μετρίαζε κάπως τήν ὑπέρμετρη ζέστη, ἔγιναν οἱ κατά τήν περίστασι προσφωνήσεις...

Μᾶς εὐχαρίστησαν... «Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἔρχεται ἕνας Ἐπίσκοπος σέ ἐμᾶς, δέν ἔχουμε νά σᾶς προσφέρουμε τίποτα ... Μόνο τήν προσπάθειά μας νά κτίσουμε τήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί σ' αὐτό ἀπελπιστήκαμε· εἶναι ἀδύνατον νά μαζέψουμε χρήματα... Εἶχαμε δυο καλές χρονιές καί τὰ χωράφια ἀπέδωσαν, μὰ ἐφέτος οἱ βροχές δέν ἔχουν ἔλθει ἀκόμα, τὰ ἀποθέματα τῶν καρπῶν μας τελειώσανε... Καί στά παζάρια ὄλα παίρνουν τόν ἀνήφορο καί γίνονται πανάκριβα... Νά μᾶς συμπαθᾶτε, εὐχαριστοῦμε γιά τήν εὐλογία σας...».

Εἶπα δυο λόγια παρηγορητικά καί τοὺς ἔδωσα ἕνα μικρό ποσόν, πού κάποιοι μου εἶχαν δώ-

σει σάν μιὰ μικρὴ συμβολή γιά τήν συνέχεια τῶν ἐργασιῶν στήν ἀνέγερσι τῆς ἐκκλησίας, καί τοὺς ὑποσχέθηκα ὅτι θὰ προσπαθῆσω νά τοὺς βοηθῶ νά τήν τελειώσουν...

Φύγαμε μὲ μιὰ συγκινητικὴ αἴσθησι γιά τήν θυσία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στήν μέση τῆς ἐρήμου στό τίποτα καί στό πουθενά ἑνὸς ἀπαρακλήτου τόπου, μὲ τήν ἔσχατη φτώχεια γιά ἰσόβια προίκα καί χάρισμα καί μὲ δεκάδες ἄλλα προβλήματα καί παρ' ὅλα αὐτά νά θυσιάζουν τήν ἄνεσι τοῦ ὑστερήματός τους γιά νά φτιάξουν Ἐκκλησία, νά τιμήσουν τὸν Ἀπόστολο Μάρκο τὸν ἰδρυτὴ καί προστάτη τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας ἀλλά καί ὅλης τῆς Ἀφρικῆς...

Μνημονεύετε αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν μας, ἀδελφοί, ἀλλὰ καί πάντων ἡμῶν τῶν διακονούντων τὰς ἀνάγκας τῶν νεοπαγῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων...

**Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος μὲ ἔνθεο ζῆλο
κατηγεῖ τοὺς πιστοὺς στήν ἀλήθεια τῶν μηνυμάτων τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.**

Πάσχα στην Ζάμπια!

**Ο π. Νικόλαος Γουρδούπης προσκλημένος του Μητροπολίτου
καί τῆς Ἑλληνορθόδοξου Κοινότητος στήν Ἀφρικανική Χώρα.**

Μέ τήν εὐλογία τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου Β΄ καί κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζάμπιας καί Μαλάουϊ κ. Ἰωάννου, ὁ Πρωθιερεὺς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος καί Διευθυντῆς τοῦ Σώματος τῶν Στρατιωτικῶν Ἱερέων τοῦ ΓΕΕΘΑ, κατόπιν ἀδείας τῆς Πολιτικῆς καί Στρατιωτικῆς Ἠγεσίας τοῦ ΥΠΕΘΑ, Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Γουρδούπης μετέβη στήν μακρινή χώρα τῆς Νότιας Ἀφρικῆς, ὅπου προσέφερε σημαντικές λειτουργικές καί πνευματικές ὑπηρεσίες καθ' ὅλο τό διάστημα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, τῆς Διακαινησίμου καί πέραν αὐτῆς.

Συγκεκριμένα ἐτέλεσε τίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Μ. Ἑβδομάδος στήν Ἑλληνική Κοινότητα τῆς πόλεως Κίτουε τῆς Βορείου Ζάμπιας καθώς καί σέ ἄλλες πόλεις, ἀλλά καί συμμετεῖχε στίς θρησκευτικές καί πολιτιστικές ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἴδρυτοῦ τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἐτελέσθησαν τὴν Πασχάλια περίοδο μετ' ἐπίκεντρο τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ καί τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου στήν πρωτεύουσα τῆς χώρας Λουσάκα.

Τὸν π. Νικόλαο συνόδευε ἐξ Ἑλλάδος ὁ Πτέραρχος ἐ.ἀ. – Πτ. / ΜΑ Θεολογίας κ. Ἀθανάσιος Παπανικολάου. Ἀμφότεροι ἔγιναν δεκτοὶ σὲ ἰδιαίτερα θερμὸ κλίμα ἀπὸ τὴν θάλλουσα Ἑλληνικὴ Κοινότητα τοῦ Κίτουε. Τόσο ἡ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Μαίρη Σαμαρά μετ' ὃν σύζυγό της κ. Τάκη Σαμαρά, καθώς καί ἡ Ἀντιπρόεδρος κ. Γιώτα Βογιατζή μετ' ὃν σύζυ-

γό της κ. Γεώργιο Βογιατζή, ἀλλὰ καί ὅλα τὰ μέλη ὑπεδέχθησαν μετ' συγκινητικὴ ἀγάπη καί ἀβραμιαία φιλοξενία τὴν ἑλληνικὴ ἀποστολή, ἀποδεικνύοντας πόσο ἀνάγκη ἔχουν πνευματικῆς τροφῆς καί τῶν δεσμῶν μετ' τὴν Μητέρα Πατρίδα!

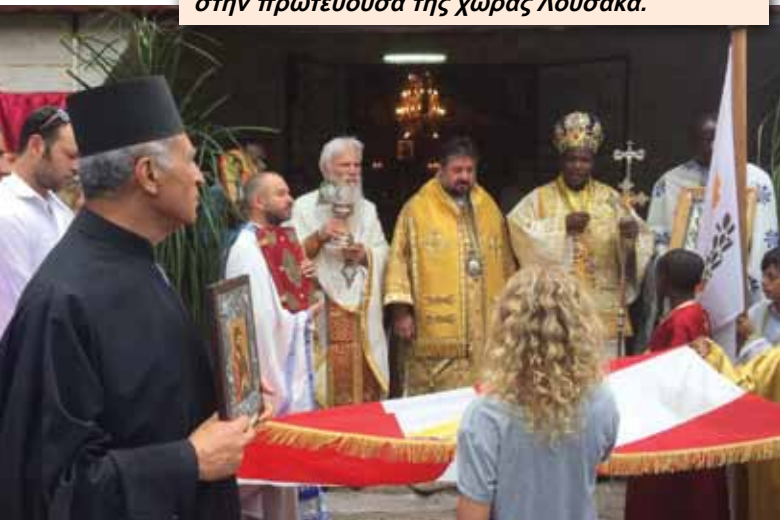
Μετ' ἐπίκεντρο τὸν περικαλλῆ Ἑλληνορθόδοξο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Κίτουε καί τὴν ἀρωγὴ τοῦ οἰκείου ἐφημερίου π. Βαρνάβα, καθὼς καί τὴν ψαλτικὴ συνδρομὴ τοῦ Πτεράρχου κ. Ἀθαν. Παπανικολάου καί τῶν κυριῶν τῆς Κοινότητος, ἐτέλεσε ὅλες τίς κατασκευτικὲς Ἀκολουθίες τῆς Μ. Ἑβδομάδος, τὴν Πανηγυρικὴ Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία, τὸν Ἑσπερινὸ τῆς Ἀγάπης, ἀνήμερα τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι καί τὴν Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου. Τὴν Μεγάλη Τετάρτη στήν πόλι Τσιγκόλα ἐτέλεσε τὸ Ἱερὸ Εὐχέλαιο στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, μετ' κτίπορα τὸν Νικόλαο Κουρασμενάκη, ἐνῶ τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας γιὰ τὸν ἑορτάζοντα Ἅγιο Ραφαήλ, στήν πόλι Λουάντσα καί συγκεκριμένα στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μετ' κτίπορα τὴν Οἰκογένεια Δημητρίου καί Μαρίας Καλδῆ.

Σημειώνεται ὅτι μετὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης, τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, ὁ π. Νικόλαος καί ἡ συνοδεία του παρεκάθησαν σὲ γεῦμα ποὺ τοὺς παρετέθη στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Κοινότητος τοῦ Κίτουε.

Ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν στήν πρωτεύουσα Λουσάκα γιὰ τίς ἐκδηλώσεις ποὺ ἔλαβαν χώρα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Συγκεκριμένα τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἀντίπασχα ὁ π. Νικόλαος συμμετεῖχε στήν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ποὺ ἐτελέσθη μετ' ἅσαν λαμπρότητα, ἱεουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζάμπιας καί Μαλάουϊ κ. Ἰωάννου καί τοῦ Θεοφιλοστάτου Ἐπισκόπου Κισούμου καί Δυτικῆς Κένυας κ. Ἀθανασίου, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ καί τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου τῆς Ἑλληνορθόδοξου Κοινότητος Λουσάκας. Στὴν Θεία Λειτουργία συμμετεῖχαν οἱ Ἱερεῖς τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Λουσάκας, ἐνῶ παρέστησαν οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι Ἑλλάδος καί Κύπρου κ. Μιχαὴλ Κρούπνικ καί Χρῆστος Σπάιρον, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Λουσάκας κ. Ἀνδρέας Δάμαλης καί πλῆθος πιστῶν...

**Θρησκευτικὲς καί πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις
πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου,
στὴν πρωτεύουσα τῆς χώρας Λουσάκα.**

Ἀπόδοσις ὀφειλόμενης τιμῆς στὴν Ἱεραπόστολο Ἀδ. Ὕλγα Παπασαράντου

Ἐνα χρέος τιμῆς ἐκπλήρωσε ὁ Σύλλογος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ». Τίμησε τὴν ἀοίδιμη Ἀδελφὴ Ὕλγα Παπασαράντου, τὴν πρώτη σύγχρονη ἑλληνίδα Ἱεραπόστολο στὴν Ἀφρική, ποὺ ἀνάλωσε μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς της στὴν ὑπηρεσία καὶ διακονία τῶν κατοίκων τῆς Κανάγκας στὸ σημερινὸ Κονγκό, μὲ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς της στὴ γενέτειρά της, τὸ Ροεινὸ Ἀρκαδίας.

Ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων ἔγινε μερικὲς ἡμέρες πρὶν τὴν συμπλήρωσι 21 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ὀσιακὴ κοίμησίν της στίς 19 Αὐγούστου 1996.

Τὸ πρῶτὸ τῆς Κυριακῆς 13.08.2017 τελέστηκε στὸν ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ροεινοῦ πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποία προεξήρχε ὁ Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρος, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, τὸν Μητροπολίτη Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρα καὶ ἱερεῖς τῆς περιοχῆς. Στὴν διάρκειά της τελέστηκε ἐπιμνημόσυνη δέησι γιὰ τὴν Ἀδελφὴ Ὕλγα, ἀλλὰ καὶ τὸν θεῖο της Μητροπολίτη Ἀργολίδος κυρὸ Ἰωάννη Παπασαράντο καὶ τὸν ἀειμνηστο ἀρχιμανδρίτη Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο ποὺ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος σύγχρονος Ἱεραπόστολος στὴν Ἀφρική.

Γιὰ τὴν ἀοίδιμη Ἀδελφὴ Ὕλγα μίλησαν ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀλέξανδρος, ὁ συγγραφέας κ. Ἀθανάσιος Κυριαζόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἱεραποστολῆς κ. Νικόλαος Σίμος καὶ ὁ δικηγόρος κ. Γιάννης Διαβολίτης ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ροεινοῦ.

Ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀλέξανδρος, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στὴν σημασία τῆς Ἱεραποστολῆς στὸν σύγχρονο κόσμο, ἐπαίνεσε τὸν Σύλλογο Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» γιὰ τὴν πρωτοβουλία του νὰ τιμῆσιν τὴν Ἀδελφὴ Ὕλγα, μὲ τὴν κατασκευὴ τῆς μαρμάρινης προτομῆς της.

Ὁ συγγραφέας κ. Ἀθανάσιος Κυριαζόπουλος μίλησε γιὰ τὰ δύσκολα νεανικά της χρόνια κατὰ τὰ ὁποῖα διαμορφώθηκε ὁ χαρακτήρας της καὶ κυρίως ἡ διάθεσι γιὰ προσφορὰ στὸν πάσχοντα ἄνθρωπο. Μίλησε γιὰ τὴν ὀρφάνια της ἀπὸ μητέρα στὴν τρυφερὴ ἡλικία τῶν τεσσάρων χρόνων, γεγονὸς

ποὺ τὴν ἀνάγκασε νὰ ἀναλάβῃ εὐθύνες πολὺ μεγαλύτερες ἀπὸ ὅσες οἱ παιδικὸί της ὤμοι μποροῦσαν νὰ σηκώσουν. Ἀκόμα γιὰ τὴν προσφορὰ ἀγάπης δίπλα στὸν θεῖο της ἀοίδιμο Μητροπολίτη Ἀργολίδος κυρὸ Ἰωάννη, ἀπὸ τὸν ὁποῖο διδάχθηκε τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ τὴν φροντίδα ὧν εἶχαν ἀνάγκη. Ἡ διακονία της στὸ πλευρὸ τοῦ θείου της τὴν ὁδήγησε στὴν ἀπόφασίν της νὰ γίνῃ νοσοκόμα, ὥστε νὰ συμπαραστέκεται στοὺς ἀσθενεῖς καὶ τὶς οἰκογενεῖς τους. Κατόρθωσε νὰ γίνῃ δεκτὴ στὸ νοσοκομεῖο «ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ» τῆς Ἀθῆνας, ὅπου καὶ ἀναδείχθηκε σὲ προϊσταμένη τῶν χειρουργείων.

Στὸ μεγάλο ἔργο τῆς Ἀδελφῆς Ὕλγας τόσο στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Ἁγίου Σάββα, ὅσο καὶ στὴν Κανάγκα τῆς Ἀφρικῆς ἀναφέρθηκε μὲ λεπτομέρειες ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἱεραποστολῆς κ. Νικόλαος Σίμος.

Ἡ ὁμιλία του παρατίθεται στίς σελίδες 18-22.

Στὴν συνέχεια ὁ κ. Γιάννης Διαβολίτης εὐχαρίστησε ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὸν Πρόεδρο καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» γιὰ τὴν πρωτοβουλία τους νὰ χρηματοδοτήσουν τὴν κατασκευὴ τῆς προτομῆς τῆς Ἀδελφῆς Ὕλγας, τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη δράσι δὲν ἦταν εὐρύτερα γνωστὴ στοὺς κατοίκους τοῦ Ροεινοῦ καὶ νὰ χαρίσουν ἔτσι στὸ χωριὸ τους ἓνα ἔργο ποὺ θὰ μείνῃ στὸ διηνεκὲς νὰ μαρτυρᾷ γιὰ τὰ ἔργα αὐτῆς τῆς μεγάλης προσωπικότητος τῆς Ἀγάπης.

Ἀκόμη προσεφέρθη ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου στὸν Πρόεδρο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» μία ἀναμνηστικὴ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τέλος ἀκολούθησε ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων ποὺ ἔγινε ἀπὸ τοὺς τρεῖς Μητροπολίτες τὴν ὥρα ποὺ παιδάκια τοῦ Ροεινοῦ ἔψαλαν ὕμνους.

Στὴν ἐκδήλωσι παραβρέθηκαν ἀκόμα ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας κ. Νίκος Νικολόπουλος, ὁ πρῶην Βουλευτὴς κ. Δημήτρης Κωστόπουλος, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ πολλὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς ἀπὸ τὴν Πάτρα, συγγενεῖς τῆς τιμωμένης Ἱεραποστόλου ἀπὸ τὴν Πάτρα, τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀργολίδα καὶ τὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖες καὶ σύσσωμοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ροεινοῦ.

ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΥ
1904-1996

Γεννηθείσα στο Ροεινό Αρκαδίας, έζησε και θάφηκε ως αδελφή στο Κοιμητήριο Αθηνών «Άγιος Γεώργιος». Τα τελευταία 25 χρόνια της ζωής της ανέπτυξε ως ιεραπόστολος στην Αθήνα, κρημνίσματα, κρημνίσματα στους μαθητές της, (θεμελιώδη αλληλεγγύη) κλάμα των προσκυνητών ιεραπόστολων κ. Χρυσόστομου Παπασαραντόπουλου και κ. Χαρίτωνος Πνευματικάκι.

«Αδελφή Όλγα - άσπαστρα ιεραπόστολος» (Άρχ. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος)
«Αδελφή παντός το γένος της, και άσπαστρα» (Άρχ. Χαρίτων Πνευματικάκι)

Η προτομή της αδελφής Όλγας στην γενέτειρά της στο Ροεινό Αρκαδίας, θά ευαισθητοποιή κάθε έπισκεπτή να άκολουθή πορεία θυσίας και προσφοράς, με αγάπη στό Θεό και τόν πλησίον.

Αναμνηστική φωτογραφία με τούς Αρχιερείς Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλέξανδρο και Πατρών κ. Χρυσόστομο με μέλη του Ίεραποστολικού Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» πού παρέστησαν στά άποκαλυπτήρια.

Στό κατάφυτο Ροεινό Αρκαδίας, στό προαύλειο του κεντρικού Ί. Ναού του Αγίου Γεωργίου, μέ τήν συμμετοχή τών κατοίκων του χωριού, τήν εύλογία του οικείου Μητροπολίτου Μαντινείας και Κυνουρίας κ. Αλεξάνδρου και δαπάναις του Ίεραποστολικού Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» έτοποθετήθη μαρμάρινο γλυπτό τής Άδελφής Όλγας Παπασαραντού, πού γεννήθηκε και έζησε εκεί τά παιδικά της χρόνια.

Ο καλλιτέχνης κ. Νίκος Γεωργίου απέδωσε μέ έπιτυχία τήν μορφή της, ως μητέρας νά κρατά στήν άγκαλιά της δύο έκφραστικά μαυράκια, πού πάνω της αισθάνονται μητρική στοργή και αγάπη.

Αυτό είναι ελάχιστος φόρος τιμής για τήν ήρωίδα ιεραπόστολο, πού επί 25 όλόκληρα χρόνια προσέφερε άθόρυβα πολύτιμη διακονία για τόν ευαγγελισμό τών Αφρικανών αδελφών μας, πλησίον τών πρωτοπόρων Ίεραποστόλων π. Χρυσόστομου Παπασαραντόπουλου και π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι.

Προσωπικότητες όπως τής αδελφής Όλγας πού έζησε ταπεινά στην άφάνεια και διακρίθηκε στην αγιότητα του βίου, τήν προσφορά και τή θυσία προς τήρησιν τών έντολών του Κυρίου, δέν παραδίδονται στην λήθη.

Μένουν ως φωτεινοί όδοδείκτες, για νά μάς κατευθύνουν στην πορεία πού οφείλουμε νά άκολουθούμε.

Η μαρμάρινη προτομή της θά λάμπη στις ελατόφυτες κορφές τής Αρκαδίας, αλλά κυρίως ως άστéρας φωτεινός ή καλύτερα ως άγγελος αγάπης είς τήν χορεία τών Αγίων στον ούρανό, άπ' όπου θά πρεσβεύη για τήν επικράτησι τής ειρήνης και τών αγαθών του Θεού στην πολυτάραχη γής μας.

Άς είναι ή πολυσεβαστή Αδελφή Όλγα διαχρονικό παράδειγμα προς μίμησιν όλων μας, ώστε μέ τά δικά μας θεάρεστα έργα νά καταξιώσουμε τήν παρουσία μας στον έφήμερο κόσμο και νά κερδίσουμε τήν Βασιλεία τών Ούρανών.

Οι Σεβασμιώτατοι Αρχιερείς Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Αλέξανδρος, Πατρών κ. Χρυσόστομος, Ίλιου, Αχαρνών καί Πετρουπόλεως κ. Αθηνάγορας καί πλήθος παρευρεθέντων κατά τήν τέλεσι τών άποκαλυπτηρίων τής προτομής τής Ίεραποστόλου Άδελφής Όλγας Παπασαράντου.

«Ἡ πρώτη σύγχρονη Εὐαγγελίστρια τοῦ κηρύγματος τῆς Ἐκκλησίας μας στὰ ἹΕθνη»

Ὁμιλία τοῦ Προέδρου τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» στό Ροεινό.

Αισθανόμαστε μεγάλη συγκίνηση πού βρισκόμαστε ἐδῶ στό πανέμορφο Ροεινό καί ἐκκλησιασθήκαμε στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, στό προαύλειο τοῦ ὁποίου θά ἀκολουθήσουν τὰ ἀποκαλυπτήρια προτομῆς τῆς ἀδελφῆς Ὑλγας Παπασαραντοῦ.

Κατ' ἀρχήν ὀφείλονται θερμές εὐχαριστίες εἰς τόν σεπτόν καί διακεκριμένον Ἱεράρχην τῆς Ἐκκλησίας μας, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρον, πού ἀνταποκρίθηκε προθύμως σ' αὐτήν τήν πρωτοβουλία καί σήμερα εἶναι ἐδῶ, γιά νά προβῆ στὰ ἀποκαλυπτήρια, τιμώντας ἔτσι μία ἐξέχουσα ἱεραπόστολο πού ξεκίνησε τήν πορεία της ἀπό τό Ροεινό.

Εὐχαριστίες ἐκφράζουμε καί στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, τόσο ἀγαπητό σέ σᾶς, πού τόν γνωρίζετε, γιατί εἶναι γέννημα καί θρέμμα τῆς Ἀρκαδίας καί ὑπηρέτησε πολλά χρόνια σ' αὐτή τήν περιοχή.

Ἀλλά καί σέ μας στήν Πάτρα, πού ἔχομε τήν εὐλογία νά εἶναι ποιμενάρχης μας καί ἀκούρατος νά ἀναλώνεται γιά τήν ἐδραίωσι τῆς πίστεώς μας καί τήν ἀνακούφισι τῶν πασχόντων.

Ἐπίσης στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰλίου κ. Ἀθηναγόρα μέ καταγωγή ἀπό τό Ροεινό, πού ἀναπτύσσει καί αὐτός ἀξιόλογο πνευματικό καί φιλανθρωπικό ἔργο στήν Μητρόπολί του.

Τέλος εὐχαριστίες πολλές σέ ὅλους ὅσοι συνέβαλαν νά ἔχωμε τό σημερινό ἀποτέλεσμα. Τόν ἱερέα καί τό ἐκκλησιαστικό συμβούλιο τοῦ Ναοῦ, τήν Πρόεδρο τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου τοῦ Ροεινοῦ μέ τούς συνεργάτες της, τήν Πρόεδρο τῶν Ροεινωτῶν Ἀθηνῶν, ἀλλά καί τόν λογιώτατο κ. Ἀθανάσιο Κυριαζόπουλο καί ὅλους ἐσᾶς πού παρευρίσκεσθε ἐδῶ, καθώς καί τόν ἐξάιρετο γλύπτη κ. Νίκο Γεωργίου, γιά τό ὠραῖο καί ἐπιτυχημένο ἔργο του.

Εἶναι πολύ δύσκολο ἕως ἀκατόρθωτο νά περιγράψω κανεῖς μέ πληρότητα τήν προσωπικότητα μορφῶν, ὅπως τῆς ἀδελφῆς Ὑλγας, καί μάλιστα μέσα στά στενά πλαίσια πού ἐπιτρέπει ὁ χρόνος σήμερα. Ὡς ἐκ τούτου ἄς μοῦ συγχωρήσετε τίς ὅποιες παραλείψεις καί ἀδυναμίες.

Θά ἤθελα νά ἀναφερθῶ στήν παρουσία τῆς

ἀδελφῆς Ὑλγας στό Νοσοκομεῖο «ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ».

Θά ρωτοῦσε κάποιος: Μά καί τί ἔκανε ἐκεῖ; Θά ἀπαντήσω: Καί τί δέν ἔκανε!!!

Φρόντιζε ἀκαταπρόληπτη καί χωρίς διακρίσεις ὅλους τούς ἀσθενεῖς.

Ὡς βοηθός στό χειρουργεῖο προσευχόταν γιά τήν ἐπιτυχία τῆς ἐπεμβάσεως.

Ἀσθενεῖς πού δέν εἶχαν κανένα, δέν ξέφευγαν τῆς προσοχῆς της.

Ἐκανε ἀφιλοκερδῶς νυκτερινές βάρδιες, γιά νά ἀνακουφίσῃ πτωχοῦς καί ἀβοηθήτους, ἀλλά καί νά διευκολύνῃ μητέρες συναδέλφους της, πού εἶχαν οἰκογενειακές ὑποχρεώσεις.

Χαρά καί ψυχαγωγία της ἀποτελοῦσε ἡ ἐπίσκεψις στά δωμάτια τῶν ἀσθενῶν.

Δέν ἔχανε τήν εὐκαιρία τήν κατάλληλη στιγμή νά τοῦς ὀδηγῇ στήν Ἱερά Ἐξομολόγησι καί Θεία Κοινωνία. Παντοῦ εἶχε ἕναν καλό λόγο νά πῆ, μία σοφή συμβουλή νά δῶσῃ.

Προετοίμαζε ἀσθενεῖς πού ἦσαν σέ μὴ ἀνατάξιμη πορεία μέ τὰ κατάλληλα ἐφόδια, καθώς καί τίς οἰκογενεῖές τους.

Διέθετε καί αὐτόν τόν μισθό της γιά βοήθεια ἐνδεῶν ἀσθενῶν.

Ἐτρεχε στά σπῖνια ἀποθανόντων νά παρηγορήσῃ χήρες καί ὄρφανά. Ἀπάλυε τόν πόνο, ζέσταινε καρδιές, ἔτρεφε ἐλπίδες.

Κάποτε εἶχε εἰσαχθεῖ στόν «Ἅγιο Σάββα» μία εικοσι-οκτάχρονη μέ ὄγκο στό κεφάλι, σέ πολύ ἄσχημη κατάστασι. Σχεδόν παράλυτη, δέν μιλοῦσε, ἦταν φυτό. Ἡ κατάστασις ἀπελπιστική. Ὅλοι στό Νοσοκομεῖο δέν ἔκρυβαν τήν συμπάθειά τους σ' αὐτήν τήν περίπτωσι. Ἡ ἀδελφή Ὑλγα ἀμέσως ἔτρεξε. Ὁ λεπτός χαρακτήρας της εὐαίσθητοποιήθηκε εἰς τό ἔπακρον.

Τό ἐνδιαφέρον της ἦταν ὀλοφάνερο. Χειρουργήθηκε ἀμέσως καί ἡ ἀδελφή Ὑλγα ἦταν παρούσα, προσπαθώντας νά ἐκπληρώσῃ κάθε νεῦμα τῶν γιατρῶν. Ὅμως δέν παρέλειπε νά προσεύχεται συνεχῶς, νά κἀνῃ ὁ Θεός τό θαῦμα Του καί νά σωθῇ ἡ κοπέλλα. Καί τό θαῦμα ἔγινε! Μόλις συνῆλθε ἡ ἀσθενής ἀπό τήν ἐπέμβασι, μίλησε. Ἐδειξε ἄμεση βελτίωσι καί σέ λίγο χρόνο ἀποκαταστάθηκε ἡ ὑγεία της πρὸς γενικὴν ἱκανοποίησι καί χαρά ὄλων, πού

Στόν προαύλειο χώρο-κήπο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ροεινοῦ θά προβάλλη ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησι ἢ παρουσία ἐπί μαρμάρου τῆς Ἀδελφῆς Ὑλγας.

ἀσφαλῶς δὲν περίμεναν.

Ἡ ἀδελφή Ὑλγα πού τὴν ἐβλεπε σάν παιδί της, ἔπλεε σέ πελάγη εὐτυχίας. Ἡ μεγάλη χαρά της ἦταν τό καλό τοῦ ἄλλου. Δινόταν «ψυχῇ καί σώματι» στό ἔργο της, πού ἦταν πράγματι Ἱεραποστολικό.

Τά ὅσα λιγοστά σᾶς εἶπα χωρίς καμμία ὑπερβολή καί ἄλλα πολλά τά ἄκουσα ἀπό τόν Διευθυντή τοῦ Ἄντικαρκινικοῦ Νοσοκομείου «ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ» Ἄγγελο Παπακωνσταντίνου καί ἀδελφές νοσοκόμες.

Αὐτά εἶναι τά ἔργα τῆς ἀδελφῆς Ὑλγας, πού τὴν ἐπέβαλλαν ὡς ἁγία καί χαριτωμένη ἀδελφή τῆς θυσίας καί προσφορᾶς, ὡς τόν καλό ἄγγελο τοῦ Νοσοκομείου, ἡ Διεύθυνσις τοῦ ὁποίου τὴν προήγαγε σέ προϊστάμενη.

Ἀλλά καί ἄρκετοί συμπατριῶτες της ἀπό τό Ροεινό, ὅταν τούς τύχαιναν σοβαρά προβλήματα ὑγείας, εὔρισκαν βοήθεια καί συμπαράστασι στήν ἀκούραστη καί πάντα πρόθυμη νά ἐξυπηρετήσῃ ἀδελφή Ὑλγα.

Ἀνάμεσά μας ὑπάρχουν πρόσωπα πού ἐπιβεβαιῶνουν τοῦ λόγου τό ἀληθές.

Ἡ ἀδελφή Ὑλγα στήν Ἀφρική.

Μετά τὴν συνταξιοδότησί της καί ἐνῶ ἐτοιμαζόταν μέ ἄλλες φίλες της νά ἀφιερωθῇ ὡς μοναχὴ στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου Μακρυνοῦ, δέχθηκε τό ἔτος 1970 πρόσκλησι ἀπὸ τόν θεῖο της π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, πρωτοπόρο σύγχρονο ἱεραπόστολο, πού τῆς ζητοῦσε νά τόν ἀκολουθήσῃ.

Στήν ἀρχὴ δισταξε. Ἐπειτα ὅμως ἀπὸ περισκεψι

καί προσευχὴ τό ἀποφάσισε καί στάθηκε πολῦτιμος συνεργός καί συμπαραστάτης στά τρία τελευταία χρόνια τῆς ζωῆς του.

Εἶναι περίφημη ἡ ρῆσις του:

«Ἀδελφή Ὑλγα=Ἀσκήτρια-Ἱεραπόστολος». Μέ μία ἐξίσωσι τεσσάρων λέξεων εἶχε ἀποδώσει συνοπτικά τὴν προσωπικότητά της.

Μετά τὴν Οὐγκάντα περιηγήθηκε μαζί του στήν Κένυα καί τὴν Τανζανία, γιὰ νά καταλήξουν στήν μεγάλη χώρα τοῦ Ζαῖρ, σημερινό Κονγκό, μέ τελευταῖο σταθμό τὴν πόλι Κανάνγκα, πού ἔμελλε νά τερματίσῃ τό ἔργο του ὁ φλογερός ἱεραπόστολος.

Μόνο τρεῖς μῆνες ἔζησε ἐκεῖ ὁ π. Χρυσόστομος. Δέν πρόλαβε νά διαδῶση εὐρύτερα τὴν Ὁρθοδοξία. Σέ ἱεραποστολικό ταξίδι πρὸς τό Μπουζιμάι, ὑπέστη ἀπὸ τίς κακουχίες ἀκατάσχετη ρινορραγία καί προβλέποντας τό τέλος του ἐκοιμήθη μετὰ τριήμερον στίς 29-12-1972.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ παλαιός φίλος του π. Χαρίτων Πνευματικάκις, ἱεροκήρυκας τότε τῆς Ἱ.Μητροπόλεως Πατρῶν, ἀνταποκρινόμενος στίς ἐκκλησίες του, προκειμένου νά τόν στηρίξῃ, ἴδρυσε μέ ομάδα πνευματικῶν του τέκνων τόν Ἱεραποστολικό Σύλλογο «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» καί μέ ἐπιστολὴ του τὸν ἐνημέρωνε ρωτώντας τον τί ἀνάγκες εἶχε.

Ὅμως ἀπάντησι ἄλλη δὲν ἔλαβε πλὴν τῆς ἀπευκταίας καί θλιβερᾶς εἰδήσεως, ὅτι ἐν τῷ μεταξύ ἀπέθανε.

Ο Ροεινιώτης καθηγητής-συγγραφέας κ. Αθανάσιος Κυριαζόπουλος αναφέρεται στην προσωπικότητα τής Αδελφής Όλγας Παπασαράντου.

Ο δικηγόρος κ. Γιάννης Διαβολίτης όμιλεί θερμά καί εύχαριστεί έκ μέρους του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου.

Καί ήλθε στην Πάτρα ή αδελφή Όλγα για νά συναντήση τόν π. Χαρίτωνα, νά του περιγράψη τήν κατάστασι καί νά τόν καλέση καθ' υπόδειξιν του π. Χρυσοστόμου νά μεταβή στην Κανάνγκα νά συνεχίση τό ιεραποστολικό έργο.

Τότε τήν πρωτογνώρισα πού είχα τήν εύλογία νά παρευρίσκωμαι σ' αυτήν τήν άπρόσμενη επίσκεψι, μά τόσο καθοριστική για τίς μετέπειτα έξελίξεις.

Μου έκανε έντύπωσι ή γλυκύτητα, ή γαλήνη, ή απλότητα, ή καλωσύνη καί οι διηγήσεις της, για τό πρόσφορο έδαφος πρός σποράν του Θείου Λόγου.

Οί αναφορές στην δίψα των Άφρικανών νά γνωρίσουν τήν Όρθοδοξία συγκλόνισαν τόν π. Χαρίτωνα καί πήρε τήν άπόφασι στην ήλικία των 65 έτών, όταν άλλοι έφησυχάζουν, νά τολμήση τήν δική του πορεία, για τόν εύαγγελισμό των μακράν του Χριστου αδελφών.

Έπιτρέψατε μου νά αναφέρω έλάχιστα από όσα έχει γράψει για τήν αδελφή Όλγα ο π. Χαρίτων:

«Είχε πολλά καί ιδιαίτερα χαρίσματα.

Ή σκιά της ήταν «δρόσος Άερμών» στο χώρο τής Ίεραποστολής καί ή προσφορά της συνεχής. Εργάσθηκε άθόρυβα καί άπλά. Δέν έκανε τίποτε για νά προβληθῆ. Οί έκφράσεις της ήταν είλικρινείς καί ένα κίνητρο μόνο είχαν, τήν αγάπη, καί σέ ένα μόνο στόχο κατέληγαν, τήν σωτηρία, τόσο τή δική της όσο καί των Άφρικανών.

Αφοσιώθηκε όλοκληρωτικά καί έδωσε όλα τά τάλαντα πού τής χάρισε ο Θεός στή διακονία του Θείου θελήματός Του.

Ανεδείχθη άνεκτίμητος θησαυρός καί στύλος του Ίεραποστολικού έργου τής Κανάνγκα. Ό ύπογραφόμενος δοξάζει τό Θεό πού του έδωσε τήν εύλογία νά έχη μία τέτοια συνεργάτιδα,

στην αύχημηρά καί άπόμερη Κανάνγκα του Ζαΐρ, ή όποία θα σεμνύνεται για τήν εύγενή αυτή δέσποινα, τήν χαριτωμένη με τίς πλούσιες δωρεές του Θεού.

Άλλά καί οι ίθαγενείς θα έκφράζουν τήν παντοτεινή εύγνωμοσύνη τους, για τή θυσία καί τήν αγάπη της.

Ό Θεός τήν άξίωσε πλήρης ήμερών νά γευθῆ τους καρπούς των ιεραποστολικών έργων.

Τό μικρό ίατρείο τό είδε διευρημένο σέ νέο κτίριο, με όλα τά άπαραίτητα ίατροφαρμακευτικά μέσα νά άνακουφίξη τους άρρώστους καί νά παρέχη ίάσεις.»

«Είδε τό μέλλον νά χαμογελά. Είδε φώς, πολύ φώς πού τήν έκανε νά λάμπη.

Άλλά κυρίως τήν αξίωσε ο Θεός νά εΐναι ή πρώτη σύγχρονη Εύαγγελίστρια του κηρύγματος τής Έκκλησίας μας στα έθνη καί ως άλλη μυροφόρος με τά μύρα τής χριστιανικής αγάπης νά χαρίξη βάλαμο στους πονεμένους άφρικανούς.»

«Έκανε ότι μπορούσε για τή θεραπεία των σωματικών τραυμάτων καί των πόνων.

Άπλωνε παντού τά χέρια της, πού ήσαν τρύπια, διότι δέν κρατούσαν δικά της τίποτε.

Όλα τά έδινε στις έλεημοσύνες, μά κυρίως πάσχισε για τή σωτηρία τής ψυχής των μακράν του Χριστου αδελφών μας...»

Καί καταλήγει ο π. Χαρίτων:

«...Μικροί καί μεγάλοι δέν θα τήν ξεχάσουν ποτέ, γιατί τό πέρασμά της άφησε άχνάρια... Άχνάρια βαθιά, άνεξίτηλα τυπωμένα, πού δέν θα σβήσουν με τήν πάροδο του χρόνου, έπειδη εΐναι χαραγμένα καί στα βιβλία του Ούρανου.»

Όσοι τήν γνώρισαν έχουν νά πουν κάτι ιδιαίτερο για νά έξυμνήσουν τίς άρετές της.

Μένω μόνο σέ τρεις ακόμη σημαντικές μαρτυρίες.

*Τό ἐκκλησί-
ασμα παρα-
κολουθεῖ μέ
ένδιαφέρον
καί πληρο-
φορεῖται γιά
τή ζωή καί
τή δράσι τῆς
Ἀδελφῆς
'Ολγας.*

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης τότε Κεντρῶας Ἀφρικῆς Τιμόθεος στόν ἐπικήδειο λόγο του μεταξὺ ἄλλων εἶπε:

«Ἀδελφή σεβαστή γερόντισσα Ὅλγα, θυμᾶμι ὅταν ἐρχόμουν στήν Κανάνγκα, ἀγωνιζόμασταν καί οἱ δύο ποιός τίνος θά φιλήσῃ τό χέρι.

Δέν ἤθελες νά μ' ἀφήσης νά φιλήσω τό χέρι σου καί δέν ἤθελα καί ἐγώ, ἂν δέν μ' ἄφηνες ἐσύ, νά φιλήσης ἐσύ τό δικό μου.

Ἄν ὁ ἐπίσκοπος ἔχῃ τή χάρι τοῦ Θεοῦ Σύ εἶχες τήν χάρι τῆς Παναγίας καί ἔπρεπε νά μοῦ τή δώσης».

Ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Καλύμνου καί Ἀστυπάλαιας Νεκτᾶριος σέ ἐπιστολή του ὑπογράμμισε:

«Ἡ μακαρία Ὅλγα ἦταν ἀσυναγώνιστη εἰς τήν προσευχήν καί τήν ἄσκησιν, ἀκαταμάχητη εἰς τήν ἱεραποστολική δραστηριότητα, ἀνυπέβλητη εἰς τήν ἀγάπη. Ὅταν ἤθελα νά φαντασθῶ πῶς ἦταν ἡ Παναγία μας εἰς τήν γῆν, σκεπτόμουν τήν γλυκύτητα, τήν ἀπλότητα, τό φωτεινό πρόσωπο τῆς ἀδελφῆς Ὅλγας.

Ἄν τήν εἶχαν οἱ Ρῶσσοι, θά τήν εἶχαν ἀνακηρύξει ἐν ζωῇ Στάρισσα καί χιλιάδες θά ἔτρεχαν νά λάβουν τήν εὐχή της.

Ἄν τήν εἶχαν οἱ Παπικοί, θά τήν εἶχαν κάμει ἰδρύτρια μοναχικοῦ τάγματος.

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμαστε φαίνεται περισσότερο λογικοκρατικοί καί δέν πράξαμε ὅσο ἔπρεπε τό χρέος μας.

Ὁ Ἅγιος Θεός ὅμως, εἶμαι βέβαιος, θά τήν στεφανώσῃ καί θά τήν ἀνακηρύξῃ Ἁγία».

Ὁ δέ Μητροπολίτης πρῶν Κεντρῶας Ἀφρικῆς καί νῦν Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος, σημειώνει:

«Ποιοί ἄραγε ὑποψιάζονταν ὅτι μία ἄλλη «κυρά τῆς Ρῶ» στό πλευρό ἱεραποστόλων, στά βάθη τῆς Ἀφρικῆς κρατοῦσε ἐπί δεκαετίες, ὑψωμένη

τήν σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας μας;»...

«Ἡ Κανάνγκα τήν ἔμαθε, τήν γνώρισε, τήν ἔκλαψε τήν κυρτωμένη ἱεραπόστολο. Ἐκεῖ τά τελευταῖα 23 χρόνια της. Ἐκεῖ ζοῦσε καί λιτάνευε τήν Ὁρθοδοξία της· ἡ Ὅλγα Παπασαράντου· ἡ Soeur Ὅλγα· ἡ «κυρά τῆς Κανάνγκα».

Ὅταν τόν Δεκέμβριο τοῦ 1995 ὑπέστη κάταγμα τοῦ μηροῦ, μεταφέρθηκε στήν Ἀθήνα καί χειρουργήθηκε ἐπιτυχῶς. Κατόπιν παρέμεινε πρὸς ἀνάρρωσιν στόν «Οἶκο Εἰρήνης», ὅπου ἐτύγχανε κάθε φροντίδος καί περιποιήσεως ἀπό τίς ἐκεῖ ἀφιερωμένες ἀδελφές.

Σέ μία ἀπό τί ἐπισκέψεις πού τῆς ἔκανα μοῦ εἶπε: *«Τό μόνο πού θέλω εἶναι νά φύγω. Ἐξῆσα ἀρκετά. Νά δῶ ἄγγελο Κυρίου φωτεινὸ νά με πάρῃ μαζί του. Τίποτε ἄλλο δέν θέλω».*

Ὁ Θεός τήν ἄκουσε καί ὁ Ἄγγελος πῆγε. Ἐφυγε μαζί Του γιά τόν οὐρανὸ στίς 19 Αὐγούστου τοῦ 1996 μέσα στήν ἑορταστικὴ περίοδο τῆς Παναγίας μας, τήν ὁποία τόσο εὐλαβεῖτο.

Ἐκδηύθη στήν Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μακρυνοῦ καί ἐτάφη ἐκεῖ μέ ὄλες τίς τιμές.

Τό 2005 ἔγινε ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων της, τά ὁποία μεταφέρθηκαν στήν Κανάνγκα, ὅπως ἐπιθυμοῦσαν οἱ Ἀφρικανοί, γιά νά ἔχουν ἐκεῖ κοντά τήν μητέρα τους.

Ἀναπαύεται τώρα πίσω στό Ἱερό τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, πλησίον τῶν τάφων τῶν δύο μεγάλων ἱεραποστόλων, ὅπου συρρέουν καί προσκυνοῦν οἱ εὐγνώμονες Ἀφρικανοί.

Προσωπικά πολλά θά μπορούσα νά καταθέσω ἀπό ὅσα ἀπεκόμισα στά ταξίδια μου στήν Ἀφρική, ἀλλά αὐτά εἶναι μία μεγάλη ἱστορία.

Περιορίζομαι στό νά ἐπιβεβαιώσω τά ὅσα ἐν σπουδῇ ἀναφέρθηκαν καί νά ὑπογραμμίσω ὅτι καί ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τήν ἐβράβευσε γιά τήν

Ο Σεβ. κ. Αλέξανδρος προσφέρει εκ μέρους του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου τήν εικόνα του Αγίου Γεωργίου στον Πρόεδρο του «ΠΡΩΤΟ-ΚΛΗΤΟΥ».

προσφορά της κατά τήν πανηγυρική της συνεδρίασι στις 29-12-1987 με τήν αίτιολογία:

«Ότι εκ φιλανθρώπου ζήλου όρμωμένη επί μακρά έτη έργα φιλαλληλίας έπιτελεί, εύψυχίας και άρετής φιλοχρήστου κλεινή πρέσβειρα γενομένη».

Τελειώνω με λίγες σκέψεις ακόμη.

Χθές πού έρχόμαστε έδω στήν ήρωοτόκο και άγιοτόκο Άρκαδία σταματήσαμε στήν Άλωνίσταινα, όπου προσκυνήσαμε τόν τάφο τής μάνας του Κολοκοτρώνη.

Μέ συγκίνησι είδαμε άπέναντι μαρμάρινο γλυπτό μέ τήν Ζάμπια νά κρατά μικρόν άπό τό χέρι τόν μετέπειτα, μέ τήν βοήθεια του Θεού και τής Παναγίας, Έλευθερωτή τής Έλλάδος.

Έδω στον Ί.Ναό του Αγίου Γεωργίου, ως παι-

δούλα, ή αδελφή Όλγα έκκλησιαζόταν και μέ τά άγνά όνειρά της φτερούγιζε στα ύψη, ένώπιον του θρόνου του Ούράνιου Πατέρα, γιά νά έκφράση τίς έπιθυμίες και τά σχέδιά της γιά τό μέλλον.

Τώρα έδω στον προάυλιο χώρο θά άτενίζη τους συγχωριανούς της και κάθε έπισκέπτη και άνάλογα μέ τήν δεκτικότητα του καθ' ενός θά έχη νά πη κάποιο μήνυμα.

Και μήν πείτε ότι τά μάρμαρα δέν μιλούν, γιατί ή ιστορία άποδεικνύει τό αντίθετο.

Πέτρες, άγάλματα και σπαράγματα, πού άνακαλύπτει ή άρχαιολογική σκαπάνη, μαρτυρούν περίτρανα, γιά πολιτισμούς και γεγονότα του παρελθόντος.

Αυτό τό γλυπτό όμως μέ τήν αδελφή Όλγα, πού κρατά στήν άγκαλιά της δύο μαυράκια, θά μιλήη γιά τό σήμερα και θά βροντοφωνή προς όλους μας τί μπορεί νά έπιτύχη μία ταπεινή, άπλή και άνεπιτήδευτη κόρη, όταν έχη δοθή στον Θεό, άγαπά και τηρή τό θέλημά Του. Άλήθεια πόσα άφρικανόπουλα θά ώδήγησε στήν έν Χριστώ έλευθερία!

Η αδελφή Όλγα θά στέκεται πλέον έδω, στήν γενέτειρά της, τό Ροεινό, πού είναι πλέον γνωστό στον Όρθόδοξο κόσμο, γιά νά μάς εύαισθητοποιή πώς όφείλομε νά έγκαταλείψωμε τό σκοτάδι τής άτομιστικής μας ζωής και νά άκολουθήσουμε πορεία θυσίας και προσφοράς **«ώς τέκνα φωτός περιπατούντες»** μέ άγάπη στον Θεό και τόν πλησίον, άγκαλιάζοντας τους άνθρωπους και άγωνιζόμενοι γιά τήν σωτηρία όλων μας.

Οί Αρχιερείς μέ τά παιδιά πού έψαλλαν τόν ύμνο τής Παναγίας κατά τήν ώρα των άποκαλυπτηρίων τής προτομής. Κάποια κυρία συγκινημένη εύχήθηκε: «Μακάρι κάποια άπό αυτά νά άκολουθήσουν τό παράδειγμα τής Αδελφής Όλγας.»

Τὸ ὁδοιπορικὸ ἀπὸ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴ μέχρι τὸ Πάσχα στὴν Κορέα.

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ σὲ ὅλες τὶς Ἑνορίες τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορέας ἡ περίοδος ἀπὸ τὴν Μ. Τεσσαρακοστὴ μέχρι τὸ Πάσχα ἦταν ἰδιαίτερα εὐλογημένη. Κατωτέρω σημειώνουμε ὀρισμένους σταθμούς τοῦ σταυροαναστάσιμου ὁδοιπορικοῦ γιὰ τὴν ἐνημέρωσι τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς συγχωρήσεως

Τὴν Κυριακὴ 26 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. μετὰ τὴν Ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία καὶ τὸ κοινὸ γεῦμα ἀγάπης τελέσθηκε ὁ κατασκευαστικὸς Ἑσπερινὸς τῆς συγχωρήσεως στὸν Καθεδρικό Ἱ. Ν. τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Σεούλ, χοροστανοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας π. Ἀμβροσίου μετὰ τὴν συμμετοχὴ τῶν π. Ρωμανοῦ Kanchak, π. Ἀντωνίου Lim καὶ τοῦ ἱεροδιακόνου π. Γιοχάν Park.

Στὴν ὁμιλία του ὁ Ἐπίσκοπος ἀναφέρθηκε στὴν ἀπαραίτητη προϋπόθεσι τῆς συγχωρητικότητας, προκειμένου νὰ διαπλεύσουμε «τὸ τῆς νηστείας μέγα πέλαγος» καὶ κάλεσε τοὺς πιστοὺς νὰ προσέλθουν γιὰ νὰ δώσουν καὶ νὰ λάβουν συγχώρεσι ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ἀκολούθησε ἡ συγκινητικὴ στιγμὴ τῆς συγχωρήσεως ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο, τοὺς Ἱερεῖς, τὸν Διάκονο, τοὺς Ἱεροπαιδες, τὰ μέλη τῆς Χορωδίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ ὅλο τὸ πολυπληθὲς καὶ πολὺγλωσσο ἐκκλησίασμα, ψάλλοντας ὅλοι μαζί τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθὴ» καὶ τὴν μελοποιημένη «Εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ».

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς συγχωρήσεως ὁ Μητροπολίτης, ἀναφερόμενος στὴν ἀρχαία πράξι τῆς Ἐκκλησίας, παρουσίασε στὸ ἐκκλησίασμα τοὺς «πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπιζόμενους» Ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι ἔλαβαν τὸ Ἅγιον Βάπτισμα πρὸ τοῦ Πάσχα καὶ παρεκάλεσε τοὺς «ἀρχαίους μαθητάς» νὰ προσευχηθοῦν γιὰ τὴν ἀξία ἔνταξι τους στοὺς κόλπους τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας.

Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

Μὲ λαμπρότητα γιορτάστηκε καὶ φέτος ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας σὲ ὅλες τὶς Ἑνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας.

Στὸν Καθεδρικό Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴ Σεούλ τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Στὸ κήρυγμά του ὁ Ἐπίσκοπος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Τὸ χρέος μας ἀπέναντι στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας». Στὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ἐγίνε ἡ καθιερωμένη Λιτανεία τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων περὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

καὶ ἀναγνώστηκε τὸ «Συνοδικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας».

Ἀκολούθησε τὸ κοινὸ γεῦμα ἀγάπης καὶ ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκαν οἱ κάθ' ὀμάδας συναντήσεις.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου

Πολλοὶ Κορεάτες, Σλαβόφωνοι καὶ Ἕλληνες συμμετείχαν στὴν ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ σαββατοκύριακο 25 καὶ 26 Μαρτίου, στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὸ Μπουσάν.

Τὸ Σάββατο τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ Ἀρτοκλασίᾳ καὶ θ. κήρυγμα καὶ τὴν Κυριακὴ ὁ Ὁρθρος τῆς Ἑορτῆς καὶ ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία μετὰ θ. κηρύγματος.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας προσφέρθηκε κοινὸ ἐορταστικὸ γεῦμα ἀγάπης σὲ ὅλους τοὺς ἐκκλησιαζόμενους, κατὰ τὸ ὅποιο τὰ παιδιὰ τῆς Ἑνορίας ἀπέδωσαν ὠραιότατα ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ὁ Ἐπίσκοπος τοὺς μοίρασε δῶρα.

Ἐπίσης πρὶν τὴν ἀναχώρησί του εἶχε ἰδιαίτερη συνάντησι μετὰ τοὺς ἱερόπαιδες, τοὺς ὁποίους συγχάρηκε καὶ εὐχαρίστησε γιὰ τὴν ἀψογὴ διακονία τους στὸ Ἱερὸ Βῆμα καὶ τοὺς ἔδωσε ἀπὸ ἓνα δῶρο ἐν ὄψει τῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ σταυροαναστάσιμου Πάσχα.

Ἡ Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως

Μὲ τὴν συμμετοχὴ πλήθους πιστῶν, Κορεατῶν καὶ μὴ, γιορτάστηκε μετὰ κατάνυξι στὸν Καθεδρικό Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ ἡ ἑορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Τελέσθηκε ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία, κατὰ τὴν ὅποια ὁ Ἐπίσκοπος στὸ κήρυγμά του μίλησε μετὰ θέμα: «Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου καὶ οἱ σταυροὶ τοῦ κόσμου».

Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὁλοκληρώθηκε καὶ φέτος ὁ κύκλος τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου σὲ ὅλες τὶς Ἑνορίες τῆς Ὁρθόδοξου Μητροπόλεως Κορέας. Στὴν Σεούλ ὁ Ἐπίσκοπος χοροστάτησε στοὺς Χαιρετισμοὺς κάθε Παρασκευῆς ἀναπτύσσοντας στὴν σειρὰ τῶν πέντε κηρυγμάτων του ὡς συντελεστικὰ μέσα μετανοίας: 1) τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ, 2) τὴν μνήμη θανάτου, 3) τὸν ψυχικὸ καὶ σωματικὸ πόνον, 4) τὸν φωτισμὸ τοῦ Θεοῦ καὶ 5) ὡς παράδειγμα ἔμπρακτης μετάνοιας τὸν Ἅγιο Πέτρο, τὸν Τελώνη.

Βαπτισματικὴ Θεία Λειτουργία

Μὲ τὴν χάρι καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ ἀπὸ μακρὰ προετοιμασία ἐγίναν μέλη τῆς Βασιλείας τοῦ

Ὁ ἐμπνευσμένος Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Ἀμβρόσιος μέ τά μέλη τῆς χορωδίας τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ.

Θεοῦ κατὰ τὴν βαπτισματικὴ θεία Λειτουργία τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, ποῦ τελέστηκε στὸν Καθεδρικό Ναο τοῦ Ἁγίου Νικολάου, οἱ ἐξῆς «πρὸς τὸ Ἅγιον Φῶσιμα εὐπρεπιζόμενοι» ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μας: Παῦλος Park, Μαρίνα Im, Φωτεινὴ Min, Λουκία Park, Εἰρήνη Kochurova, Ἑλένη Cheon, Νεκταρία Lee, Μακάριος Kang, Θεόδωρος Hong, Χάρις Lee καὶ Νικήτας Hong.

Τῆς Βαπτισματικῆς Θ. Λειτουργίας προέστη ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος στὸ κήρυγμά του ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Μετανοία καὶ Θ. Εὐχαριστία» καὶ εὐχήθηκε στοὺς Νεοφωτίστους ἢ ζωὴ τους, μέχρι τῆς τελευταίας τους ἀναπνοῆς, νὰ εἶναι μιὰ συνεχῆ πορεία μεταξύ Μετανοίας καὶ Θ. Εὐχαριστίας.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας ἡ κοινότητα τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρέθεσε γεῦμα ἀγάπης σὲ ὅλους τοὺς ἐκκλησιαζομένους πρὸς τιμὴν τῶν Νεοφωτίστων.

Ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα.

Καὶ φέτος ἡ ἀπειρὴ Ἀγάπη καὶ ἡ ἀφατη Φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξίωσε νὰ ἐορτάσουμε τὸ σταυρώσιμο καὶ ἀναστάσιμο Πάσχα σὲ ὅλες τῆς Ἑνορίες καὶ στὰ Μοναστήρια τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας.

Στῆς κατανυκτικῆς Ἱερῆς Ἀκολουθίας συμμετεῖχαν πάρα πολλοὶ Κορεάτες πιστοὶ καὶ ἰδιαίτερος στῆς Ἑνορίες τῆς Seoul, Incheon, Busan καὶ Ulsan, ἐκτός

τῶν Κορεατῶν, συμμετεῖχαν καὶ πολλοὶ Σλαβόφωνοι, Ἕλληνες, Ἀμερικανοὶ καὶ ἄλλων ἐθνικοτήτων Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν πιστῶν στὰ Μυστήρια τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἦταν καθολικὴ.

Μὲ τὸ κοινὸ πασχαλινὸ γεῦμα ἀγάπης μετὰ τὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς Ἀγάπης ὀλοκληρώθηκε γιὰ φέτος ὁ σταυροαναστάσιμος κύκλος τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἤδη ζοῦμε μέσα στὸ Φῶς καὶ στὴν Χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν «**δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν**» σταυρωθέντα, ταφέντα καὶ ἀναστάντα Κύριο εἶναι ἀπροσμέτρητη. Οἱ εὐχαριστίες μας ἐπίσης εἶναι πολλῆς καὶ θερμῆς πρὸς ὅλους ὅσοι βοήθησαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Μ. Ἑβδομάδας γιὰ τὴν καθαρότητα τῶν Ἱερῶν Ναῶν, γιὰ τὸ φύτεμα τῶν λουλουδιῶν, τὴν βαφὴ τῶν πασχαλινῶν αὐγῶν, γιὰ τὸν στολισμὸ τοῦ Ἐπιταφίου καὶ γιὰ τὴν προετοιμασία τοῦ κοινοῦ πασχαλινοῦ γεύματος ἀγάπης.

Εἶθε νὰ μᾶς ἀξιώσῃ ὁ Ἀναστάς Κύριος νὰ ἐορτάσουμε καὶ τοῦ χρόνου τὰ ἀχραντὰ Πάθη Του καὶ τὴν ἔνδοξο Ἀνάστασί Του μὲ μεγαλύτερη πνευματικὴ προετοιμασία καὶ κατάνυξι.

Ἀθανασία Δημ. Κοντογιαννακοπούλου

Ἐκδημία π. Παύλου Κwon

Διαβάς εἰς Κορέαν βοήθησον ἡμῖν!

Ὁ ἐφημέριος τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Διονυσίου στὸ Ulsan, ἀείμνηστος ἀδελφός μας π. Παῦλος Κwon, κοιμήθηκε τὸν ὕπνο τοῦ δικαίου καὶ ἀναπαύθηκε ἀπὸ τὴν πολυετῆ δοκιμασία ποὺ ὑπέστη λόγω καρκίνου τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ (24/4, ὥρα 2:23 μ.μ.).

Κοιμήθηκε ἡμέρα Κυριακὴ, τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ποὺ εἶναι ἡ πιὸ εὐλογημένη μέρα τῆς ἐβδομάδας.

Κοιμήθηκε τὴν ἀναστάσιμη περίοδο, τὴν πιὸ λαμπρὴ καὶ εὐλογημένη περίοδο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Κοιμήθηκε ὀσιακά. **«Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ».** (Ψαλ. 115:6)

Πέταξε ἡ ψυχὴ του στὸ θρόνο τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου, χωρὶς ἴχνος ἀγωνίας καὶ παραχῆς, σὲ σημεῖο ὥστε ἡ πρεσβυτέρα του Χάρις καὶ τὰ δύο παιδιά του Διονύσιος καὶ Νόννα, ποὺ στεκόντουσαν δίπλα του καὶ τὸν κοιτοῦσαν, νὰ μὴν καταλάβουν τίποτα.

Τὸ τελευταῖο ἔτος, κατὰ τὸ ὁποῖο οἱ θεράπροντες ἰατροί του εἶχαν προβλέψει ἐπιστημονικῶς τὸ ἐπικείμενο τέλος του, ἦταν εἰρηνικός, γαλήνιος καὶ φρόντιζε τὰ τῆς ἐξόδου του. Ζητοῦσε ἐπίμονα ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο νὰ βρῆ τὸν ἀντικαταστάτη του· μετεβίβασε τὸ αὐτοκίνητό του στὸ ὄνομα τῆς Ἐνορίας του· ἔδινε συμβουλές στὰ παιδιά του καὶ στοὺς ἐνορίτες του· ἔβλεπε τακτικὰ στὸν ὕπνο του ὅτι βρίσκεται σὲ φωτεινὸ δωμάτιο μὲ χρυσὴ πύλη καὶ, ὅταν ξυπνοῦσε, διεπίστωνε μετὰ λύπης ὅτι βρισκόταν στὸ δωμάτιο τοῦ νοσοκομείου· ζήτησε τὴν παραμονὴ τῆς κοιμήσεώς του νὰ φέρουν τὰ ἄμφιά του γιὰ τὴν ἔνδυσί του...

Λίαν χαρακτηριστικὸ τῆς ὀσιακῆς του τελευταίας ἦταν ὅτι τὸ σῶμα του, μετὰ τὴν παρέλευσι ἐνὸς εἰκοσιετραῶρου ἐντὸς τοῦ ψυγείου τοῦ νεκροπομπείου, διατηροῦσε ἀπίστευτὴ εὐλυγισία. Ἔτσι μπόρεσαν ἄνετα οἱ Κληρικοὶ νὰ τὸν ἐνδύσουν τὴν πλήρη ἱερατικὴ στολή του καὶ νὰ τοποθετήσουν στὸ φέρετρο τὸ σκῆνωμά του.

Ἐπίσης χαρακτηριστικὸ τῆς πατρικῆς καὶ στοργικῆς σχέσης ποὺ εἶχε δημιουργήσει μετὰ τοῦ Ποιμνίου του ἦταν ὁ θρήνος καὶ ὁ κοπητὸς τῶν

Ὁ ἀείμνηστος π. Παῦλος Κwon ἐφημέριος στὸ Οὐλσάν.

ἐνοριτῶν του κατὰ τὸ τριήμερο ποὺ μεσολάβησε ἀπὸ τὴν κοίμησι μέχρι τὴν ταφὴ του.

Ἡ κοίμησι τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀπλοῦ λευίτη, τοῦ πάντοτε χαμογελαστοῦ, ἀνεξίκακου καὶ καλόκαρδου, ἀείμνηστου π. Παύλου, ἄφησε μεγάλο κενό. Ἡ Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ὄρφάνεψε. Ἀντικαταστάτης Κορεάτης ἱερέας δὲν ὑπάρχει. Ὁ Ἐπίσκοπος προσπαθεῖ πρὸς τὸ παρὸν νὰ καλύψῃ τὸ κενό, πρᾶγμα ἀνθρωπίνως ἀδύνατο καὶ λόγω τῶν μεγάλων ἀποστάσεων μεταξὺ Σεοῦλ καὶ Οὐλσάν. Θὰ φιλοτιμηθῆ ἄραγε κάποιος ἐκτὸς Κορέας νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν; Ἡ νεοσύστατη Ἐνορία μετὰ τοὺς σαράντα (ἐκτὸς τῶν ἐργαζομένων στὰ ναυπηγεῖα Ἑλλήνων, Ρώσων, Οὐκρανῶν καὶ Ρουμάνων) περίπου νεοφώτιστους, ποὺ ὁ μέσος ὄρος ἡλικίας δὲν ὑπερβαίνει τὸ τεσσαρακοστό, κάνει ἐκκλησίαι σὲ κάθε ἄνθρωπο τῆς Ἐκκλησίας, ἐπαναλαμβάνοντας τὸ «**Διαβάς εἰς Κορέαν βοήθησον ἡμῖν!**» (Πρβλ. Πρ. 16:9) Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μετὰ τὸ ὄραμα, «εὐθέως» ἔσπευσε μετὰ τοὺς συνεργούς του στὴ Μακεδονία εἰς βοήθεια. Ποιὸς θὰ σπεύσῃ ἀμέσως στὴν Κορέα; Προσμένομε ἐν προσευχῇ νὰ γενῆ τὸ θαῦμα!

Ἀθανασία Δημ. Κοντογιαννακοπούλου

Ἄνθρωπος εὐποιΐας ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ 1935-2017

«τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε» (Ἐβρ. 13, 16)

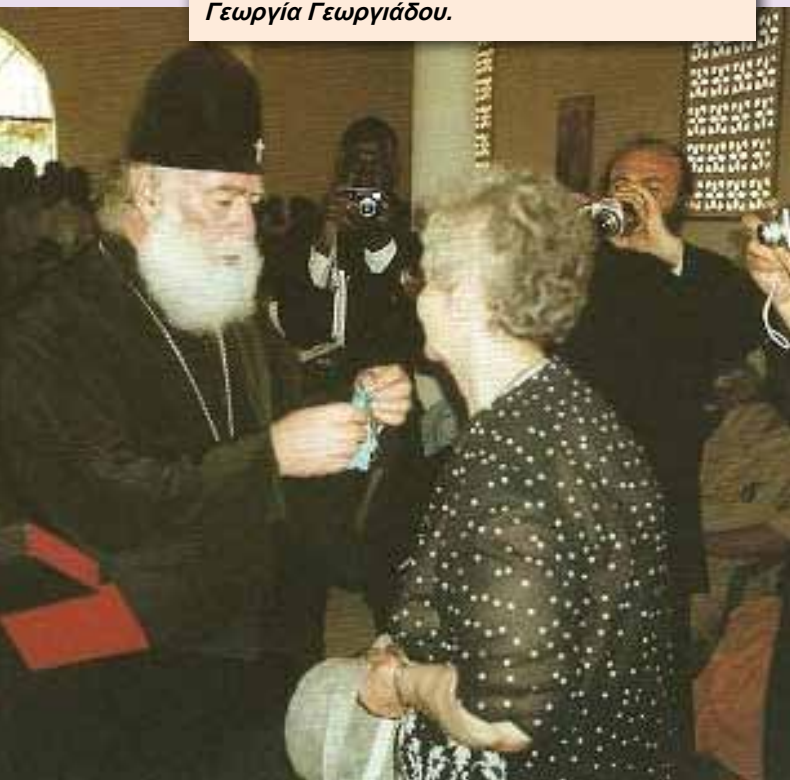
Στις 22 Μαρτίου 2017 ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἀτελεύτητο ζωὴ μία εὐγενικὴ ὕπαρξι, ἡ σεβαστὴ Γεωργία Γεωργιάδου, πού διεκρίνετο γιὰ τὴν προσφορά χριστιανικῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν συνανθρώπους μας.

Ἀπὸ τὴν παιδικὴ τῆς ἡλικία ἡ ἐργατικότητα τὴν κοσμοῦσε. Ἐννέα ἐτῶν εἶχε ἀναλάβει τὴν φροντίδα τῆς μικρότερης ἀδελφῆς τῆς Νεκταρίας καὶ ἐπιμελεῖτο τῶν ἐργασιῶν τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐργαζόμενη μητέρα τῆς.

Παρουσίαζε ἰσχυρὴ θέλησι γιὰ τὴν ἐπίτευξι τοῦ καλοῦ. Ἐπειδὴ οἱ κοινωνικὲς συνθήκες τῆς ἐποχῆς δὲν τῆς ἐπέτρεπαν τὴν κανονικὴ φοίτησι στὸ σχολεῖο, αὐτοδίδακτη ἀνεπλήρωσε τὰ κενὰ ἀποκτώντας εὐρεία χριστιανικὴ καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσι.

Στὴν ἐποχὴ μας πού τὸ ἀτομικὸ συμφέρον κυριαρχεῖ ἡ ἀείμνηστη ἀδελφὴ Γεωργία μὲ ἀπλότητα καὶ ἀθόρυβα δὲν λησμονοῦσε: *«τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε» (Ἐβρ. 13,16).*

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος ἀπονέμει τὸν Σταυρὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου στὴν μακαριστὴ Γεωργία Γεωργιάδου.

Μετὰ τὴν ἐκδημία πρὸς Κύριον τοῦ συζύγου τῆς παράλληλα μὲ τὶς καθημερινὲς ὑποχρεώσεις γιὰ τὴν μόρφωσι καὶ σταδιοδρομία τῶν δύο ἀνηλικῶν τότε παιδιῶν τῆς (ἓνα ἀγόρι καὶ ἓνα κορίτσι) εὗρισκε χρόνο καὶ με ζῆλο προσέφερε τὶς ὑπηρεσίες τῆς στὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς ἐνορίας τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Νίκαια.

Ἀξιόλογη ἦταν ἡ συμβολὴ τῆς καὶ στὸν Σύλλογο Συμπαραστάσεως Κρατομένων «ΟΝΗΣΙΜΟΣ».

Τὸ 2000 ἴδρυσε μὲ σαράντα ἀκόμη μέλη τὸν Σύλλογο Ἐσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ», τοῦ ὁποῦ ὑπῆρξε Πρόεδρος μέχρι τέλους καὶ πρωτοστάτησε νὰ κτισθοῦν Ἱεροὶ Ναοὶ καὶ Σχολεῖα στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις Καμερούν, Οὐγκάντα, Κονγκό καὶ Ἐπισκοπὴ Ρουάντα-Μπουρούντι.

Ἐπιπονητικὴ ὅπως ἦτο, ἐξεύρισκε τρόπους ἐνισχύσεως σὲ συγκεκριμένους ἀνάγκες ἀδελφῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ, ἰδιαίτερα στὴν Ἀφρικὴ.

Μὲ ἄλλες κυρίες πραγματοποιοῦσε ἐκδρομὲς-ἱερά προσκυνήματα, δημιουργώντας εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα μὲ ἐκκλησιαστικὸ-ἱεραποστολικὸ περιεχόμενο.

Ὑπῆρξε συνδρομητριά τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» καὶ εἶχε ἀγαστὴ συνεργασία μὲ τὸν Σύλλογο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

Τὴν ἐνθυμούμεθα μὲ τὸν ἱεραποστολικὸ τῆς παλμὸ σὲ ἐπισκέψεις τῆς στὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μας, κατὰ τὴν προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὴν Πάτρα στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα.

Ὁ Θεὸς τὴν ἀξίωσε μὲ συνεργάτες τῆς νὰ ἐπισκεφθῇ κατὰ τὸ ἔτος 2009 στὴν Ἀφρικὴ πρῶτα τὴν Οὐγκάντα καὶ ἔπειτα τὸ Καμερούν καὶ νὰ τιμηθῇ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρο μὲ τὸν Σταυρὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου γιὰ τὸ πλοῦσιο ἔργο τῆς.

Τὸν ἱεραποστολικὸ ζῆλο τῶν ἀγώνων, προσφορῶν καὶ προσπαθειῶν τῆς πολυσεβάστου ἀδελφῆς Γεωργίας Γεωργιάδου «μνησθεὶ Κύριος ὁ Θεός».

Οἱ εὐχὲς τῆς θὰ στηρίζουν ἀπὸ τὸ Θρόνο τῆς Χάριτος τὰ παιδιά, τὰ ἐγγόνια καὶ τοὺς συνεργάτες τῆς.

Εἶθε ὁ Κύριος νὰ ἀναδεικνύῃ τέτοιες φωτεινὲς μορφές.

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

Ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μέλη τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»

Πλήρης ἡμερῶν ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον στίς 27/7/2017 ἓνα πιστὸ καὶ ἐνάρετο μέλος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ σεβαστὸς Μιχαὴλ Γ. Ἀγγελίδης.

Ὁ μεταστάς ὑπῆρξε ἀριστοῦχος τῆς Σχολῆς Νομικῆς καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἀπὸ τὸ 1946 ἐζήσε στὴν Πάτρα, ὅπου ἐνυμφεύθη τὴν Μαρία Ἀγγελοπούλου καὶ ἀπέκτησαν εὐλογημένη οἰκογένεια μὲ ἐκλεκτὰ παιδιὰ.

Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν Θεὸ τὸν ὠθοῦσαν σὲ γνωριμίες μὲ πνευματικούς ἀνθρώπους, κληρικούς καὶ λαϊκούς.

Μελετοῦσε καὶ ἐμβάθυνε στὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴν ἀγιοπατερικὴ σοφία.

Διακρίθηκε ὡς συγγραφέας πολλῶν καὶ ἀξιόλογων βιβλίων Ὁρθοδόξου πνευματικότητας.

Δὲν ὑπελόγιζε κόπους καὶ διέθετε χρήματα προκειμένου νὰ ἐπιτελῆ τὸ ἀγαθόν. Τύπωνε, κυκλοφοροῦσε καὶ διέθετε δωρεὰν ὅλα τὰ βιβλία του.

Τὸ θεολογικὸ του ἔργο σὲ δύο τόμους «Ὅσμη εὐωδίας πνευματικῆς-Ἀπάνθισμα Πατερικῆς σοφίας» καταδεικνύει τοὺς ἱερούς του πόθους γιὰ τὴν ἀλήθεια.

Ἐπῆρξε ... καὶ Μέγας Εὐεργέτης ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων, Χριστιανικῶν Συλλόγων καὶ ἄλλων.

Ὁ μακαριστὸς Μιχαὴλ εἶχε πνευματικούς δεσμούς μὲ τὸν ἀειμνηστο ἰδρυτὴ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ὁ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» Ἱεραπόστολο π. Χαρίτωνα Πνευματικάκι καὶ ἦτο ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μέλη τοῦ Συλλόγου στὴν Πάτρα.

Ἀνέλαβε δὲ Πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ὁ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη συμμετεῖχε ἐνεργὰ στίς ἱεραποστολικές δραστηριότητες καὶ συντελοῦσε στήν προαγωγή τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἰδεώδους. Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» καὶ ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη διατηροῦσε τὴν στήλη «Πατερικὰ Σαλπίσματα».

Ἀναφέρουμε μὲ εὐγνωμοσύνη τὸ ἀπάνθισμα ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, ποῦ εἶχε γράψει στὸ πρῶτο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» μὲ σκοπὸ νὰ παρακινήσει τοὺς ἀναγνώστες στήν στήριξη τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

«Ὅταν ἐκεῖνος μὲν κηρύττη, σὺ δὲ θεραπεύης τὸν κηρύττοντα, κοινωνεῖς αὐτῷ τῶν στεφάνων. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἔξωθεν ἀγῶσιν οὐ τοῦ ἀγωνιζομένου μόνον ἐστὶν ὁ στέφανος, ἀλλὰ καὶ τοῦ παιδοτρίβου καὶ τοῦ θεραπεύοντος καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἀσκούντων τὸν ἀθλητὴν».

(Ὅταν ἐκεῖνος μὲν κηρύττη τὸν θεῖον λόγον, σὺ δὲ ὑπηρετῆς τὸν κήρυκα, συμμετέχεις εἰς τὰ βραβεῖα, μὲ τὰ ὅποια ὁ Θεὸς τὸν ἀμείβει).

Διότι καὶ κατὰ τοὺς κοινούς ἀθλητικούς ἀγῶνας ὁ κότινος τῆς νίκης δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὸν ἀγωνιστὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν προπονητὴν καὶ εἰς τὸν ἐπιμελητὴν καὶ γενικῶς εἰς ὅλους οἱ ὅποιοι συντελοῦν εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἀθλητοῦ).

Ἡ προσωπικότητα τοῦ σεβαστοῦ Μιχαὴλ Ἀγγελίδη εἶναι διδακτικὴ.

Συλλυπούμεθα θερμῶς τοὺς οἰκείους του καὶ δεόμεθα ταπεινὰ ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, τὸν Ὅποιον τόσον ἀγάπησε, νὰ τὸν ἀναπαύῃ μετὰ τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων.

Ὁ μελετητὴς πατερικῶν κειμένων καὶ συγγραφέας, σεβαστὸς Μιχαὴλ Ἀγγελίδης.

Στην αἰωνιότητα ἡ Ἀντωνία Πάντ. Ἀγγελakoπούλου

*«ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὐρήσει
ζωὴν καὶ δόξαν.» (Παροιμ. 21,21)*

Τις παραμονές τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀνεχώρησε γιὰ τὴν αἰωνιότητα μία πραγματικὴ ἀρχόντισσα, ἡ Ἀντωνία (χήρα) Πάντ. Ἀγγελakoπούλου. Διεκρίνετο γιὰ τὴν εὐγένεια τοῦ ἡθους τῆς, τὴν σεμνότητα, τὴν σύνεσι, τὴν καλωσύνη, τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους τῆς.

Ἡ μεταστᾶσα δὲν εἶχε ἀποκτήσει παιδιά. Στὴν φιλάνθρωπη ὅμως καρδιὰ τῆς χωροῦσαν ὅλα τὰ παιδιά τοῦ κόσμου. Μὲ ἰλαρότητα, μὲ διάκρισι, χωρὶς δημοσιότητες, ὅπως ὀρίζουν οἱ ἀρχές τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐπιτελοῦσε ἔργα ἀγάπης.

Ἀσκοῦσε σημαντικὴ φιλάνθρωπικὴ δρᾶσι καὶ ἀπλόχερα ἐνίσχυε ἔργα ἱερῶν Ναῶν καὶ βοήθοῦσε ἐνδεεῖς συνανθρώπους μας.

*Ἡ ἐκλεκτὴ καὶ φιλάνθρωπος κυρία τῶν
Πατρῶν Ἀντωνία Παντ. Ἀγγελakoπούλου.*

Ὑπῆρξε τακτικὸ μέλος τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

Ἀγαποῦσε τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο καὶ ἡ συμβολὴ τῆς ἦταν οὐσιαστικὴ γιὰ τὴν διάδοσι τῶν ἀληθειῶν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως στὰ Ἔθνη.

Συνδέεταν πνευματικὰ μὲ τὸν Ἀρχιμ. π. Θεολόγο Χρυσανθακόπουλο καὶ ἐστήριζε τοὺς ἀγῶνες του γιὰ τὸν εὐαγγελισμό τῶν Ἀφρικανῶν.

Συνέβαλε σημαντικὰ στὴν ἀποπεράτωσι τῶν ἐργασιῶν οἰκοδομῆς Ἱεροῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὸ Pointe Noire τοῦ Κογκο Μπραζαβιλ στὴν Ἀφρικὴ.

Τελευταία φορὰ ἦλθε στὸν Σύλλογο τὴν ἡμέρα τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἡ χαρὰ τῆς ἦταν ἀπερίγραπτη ποὺ ἀξιῶθηκε νὰ εἶναι παρούσα στὴν Ἀκολουθία καὶ τὴν Θεία Λειτουργία. Παρακολουθοῦσε μὲ ἔντονο ἐνδιαφέρον τὰ στάδια τῆς ἀνεγέρσεως καὶ ποθοῦσε μὲ λαχτάρια νὰ ζήσει τὴν ἡμέρα αὐτή.

Εἶχε πνευματικὴ ζωὴ καὶ συμμετεῖχε στὰ Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἦταν ἀνάδοχος σὲ βαπτίσεις ἀρκετῶν παιδιῶν.

Προσέφερε, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆ. Ἐχαιρε γιὰ κάθε καλὴ προσπάθεια καὶ ἐνεθάρρυνε ὅπου διέκρινε, ὅτι ἐπιτελοῦνται ἔργα ἀγαθὰ.

Ὅποιοι τὴν ἐγνώρισαν, μὲ σεβασμὸ θὰ τὴν ἐνθυμοῦνται.

Τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος μὲ τὴ συμμετοχὴ κληρικῶν στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Πατρῶν, ὅπου τὴν ἀείμνηστη συνέδεαν πνευματικοὶ δεσμοὶ ἀπὸ τὰ παιδικὰ τῆς χρόνια. Παρευρέθησαν συγγενεῖς καὶ φίλοι καθὼς καὶ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ», ποὺ ἔσπευσαν νὰ τὴν προπέμψουν στὴν αἰωνιότητα.

Προσωπικότητες, ὅπως ἡ μακαριστὴ Ἀντωνία Ἀγγελakoπούλου, ἀποτελοῦν παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Ἡ κοινωνία μας καὶ ἡ ἐποχὴ μας ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τέτοιες ὑπάρξεις.

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη τῆς αἰωνία.

Δημήτριος Τσερεγκούνης

